

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoP/81/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3124214414
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:3124214414.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov senátu Mgr. Petra Straku a JUDr. Lucie Prčovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, dieťa rodičov – matky: C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX/X, XXX XX E. F., zastúpenej zástupcom ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA ŠTRBÁŇ, s. r. o., so sídlom Dvory 1932, Púchov, IČO: 36 867 454 a otca: A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX E. XXX, zastúpeného právnym zástupcom JUDr. Mariánom Rojkom, advokátom, so sídlom Železničná 90/12, Považská Bystrica, o nahradenie súhlasu matky maloletého, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, č.k. 86P/155/2024-150 zo dňa 28. marca 2025, o návrhu matky zo dňa 20.08.2025 na nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutom v poradí prvom výroku, ktorým nahradil súhlas matky C. B., nar. XX.XX.XXXX s predprimárnym vzdelávaním mal. A. B., nar. XX.XX.XXXX v Materskej škole G. č. XX, XXX XX E. F., H. E. D. XXX/XX, E. F., v školskom roku 2024/2025 prezenčnou formou p o t v r d z u j e .

Rozsudok okresného súdu v napadnutom v poradí druhom výroku, ktorým nahradil súhlas matky C. B., nar. XX.XX.XXXX so vzdelávaním mal. A. B., nar. XX.XX.XXXX v Základnej škole, I. XXX/XX, XXX XX E. F., v školskom roku 2025/2026 prezenčnou formou a v závislom v poradí treťom výroku o trovách konania z r u š u j e a v tejto časti v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Návrh matky zo dňa 20.08.2025 na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd v poradí prvým výrokom nahradil súhlas matky C. B., nar. XX.XX.XXXX s predprimárnym vzdelávaním mal. A. B., nar. XX.XX.XXXX v Materskej škole G. J. XX, XXX XX E. F., H. E. D. XXX/XX, E. F., v školskom roku 2024/2025 prezenčnou formou. V poradí druhým výrokom nahradil súhlas matky C. B., nar. XX.XX.XXXX so vzdelávaním mal. A. B., nar. XX.XX.XXXX v Základnej škole, I. XXX/XX, XXX XX E. F., v školskom roku 2025/2026 prezenčnou formou. V poradí tretím výrokom rozhodol tak, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd poukázal na návrh otca maloletého dieťaťa, ktorým podľa okresného súdu žiadal udeliť súhlas za matku maloletého ako zákonného zástupcu na vzdelávanie dieťaťa v Materskej škole G. XX, XXX XX E. F. a v Základnej škole, I. XXX/XX, XXX XX E. F. prezenčnou formou a jeho odôvodnenie, na vyjadrenie matky k návrhu, ktorá za najvhodnejšiu formu predprimárneho vzdelávania považovala individuálne vzdelávanie, na písomné vyjadrenie otca k vyjadreniu matky, vykonané dokazovanie výsluchom účastníkov, vyjadreniami kolízneho opatrovníka, oboznámením sa

s rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k.PB-12P/20/2022-348 zo dňa 22.7.2024, obsahom spisu Okresného súdu Trenčín sp.zn. 86P/151/2024, Žiadosťou o prijatie dieťaťa na predprimárne vzdelávanie zo dňa 20.05.2024, Rozhodnutím riaditeľky Materskej školy G. XX, E. F. č. 23/2024 o prijatí mal. A. na predprimárne vzdelávanie zo dňa 20.06.2024, Žiadosťou matky o povolenie individuálneho vzdelávania dieťaťa zo dňa 27.06.2024, Rozhodnutím riaditeľky Materskej školy G. XX, č. 23/2024 zo dňa 13.09.2024 o oslobodení dieťaťa od povinnosti dochádzať do materskej školy a o povolení individuálneho vzdelávania v školskom roku 2024/2025 - do 15.09.2024, Odvolaním otca proti rozhodnutiu riaditeľky materskej školy G. XX, č. 23/2024 zo dňa 13.09.2024, Rozhodnutím riaditeľky materskej školy o prerušení konania vo veci oslobodenia dieťaťa od povinnosti dochádzať do materskej školy a o povolení individuálneho vzdelávania v školskom roku 2024/2025, Znaleckým posudkom E. K. F. č. 8/2024 zo dňa 25.01.2024, Správou Materskej školy G. XX v E. F. zo dňa 19.01.2025, Správou z terapeutickej spolupráce zo dňa 19.05.2022 a z 15.07.2022 A. L., Súhrnnou hodnotiacou správou zo psychologicko-poradenského procesu za obdobie 10/2021-12/2024 od psychologičky matky A. M. N., Správou z diagnostického vyšetrenia dieťaťa CPP E. F. zo dňa 26.03.2025, Potvrdením A. A. F. zo dňa 7.3.2025, Čestným prehlásením A. B. zo dňa 22.9.2024, Záznamom ÚPSVaR PB z pohovoru a šetrenia zo dňa 18.9.2024, Správou ambulancie liečebnej pedagogiky zo dňa 17.03.2024, Prihláškou na Základnú školu, I. XXX/XX, XXX XX E. F. zo dňa 17.03.2025 a z neho zistený skutkový stav, ktorý právne posúdil za aplikácie ustanovení Čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, Čl. 27 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie, Čl. 5 a § 35 Zákona o rodine, § 28a ods. 1, 28b ods. 1, 2, § 28 ods. 3 písm. a) a b), § 23 zákona č. 245/2008 Z.z. o výchove a vzdelávaní (školský zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „Školský zákon“) a rozhodol tak ako uviedol vo výrokovej časti svojho rozsudku.

3. Okresný súd konštatoval, že medzi rodičmi nebolo sporné, že maloletý A. dňa 19.07.2024 dosiahol vek 5 rokov a predprimárne vzdelávanie sa preňho stalo povinným v zmysle § 28a ods. 1 Školského zákona. Maloletý bol na základe rozhodnutia materskej školy prijatý na poldennú výchovu a vzdelávanie na H. E. D. XXX/XX, ako súčasť Materskej školy G. XX, E. F. v školskom roku 2024/2025. Matka bez súhlasu otca požiadala materskú školu o plnenie povinnej školskej dochádzky maloletým dieťaťom formou individuálneho vzdelávania. Materská škola, G. XX, Rozhodnutím č. 23/2024 zo dňa 13.09.2024 oslobodila dieťa od povinnosti dochádzať do materskej školy, proti ktorému rozhodnutiu sa odvolal otec, a preto rozhodnutím riaditeľky materskej školy bolo prerušené konanie vo veci oslobodenia dieťaťa od povinnosti dochádzať do materskej školy a o povolení individuálneho vzdelávania v školskom roku 2024/2025 a rodičia boli odkázaní na predloženie rozhodnutia súdu. Prerušením konania vznikla dieťaťu povinnosť plniť povinné predprimárne vzdelávanie prezenčnou formou.

4. Správou materskej školy zo dňa 19.01.2025 mal okresný súd preukázané, že maloletý od 18.9.2024 nenavštívil materskú školu ani jedenkrát. Matka jeho neprítomnosť ospravedľovala vysokou chorobnosťou, pretrvávajúcim prejavom negatívneho prežívania a maximálne využívala možnosť danú novelou školského zákona č.120/2024 Z.z., ktorá nadobudla účinnosť 1. júna 2024 a ktorá umožňuje zákonným zástupcom neprítomnosť dieťaťa ospravedlniť na maximálne 7 po sebe nasledujúcich vyučovacích dňoch, najviac 14 dní v mesiaci a ostatné dni neprítomnosti dokladovala návštevou lekára a potvrdením detského pediatra o domácom liečení.

5. Okresným súdom bol konštatovaný stav, podľa ktorého si maloletý povinné predprimárne vzdelávanie dochádzkou do materskej školy vôbec neplní. Na základe žiadosti otca je maloletý prihlásený do 1. ročníka Základnej školy, I. XXX/XX, E. F., matka ku dňu rozhodnutia nepodala prihlášku dieťaťa na vzdelávanie na základnej škole.

6. Okresný súd poukázal na to, že otec sa domáhal nahradenia súhlasu matky s podaním žiadosti na predprimárne vzdelávanie maloletého, ktorý v priebehu konania modifikoval, keď za podstatnú otázku medzi rodičmi, na ktorej sa nevedia dohodnúť, považoval formu, v akej bude povinné predprimárne a základné vzdelávanie maloletého prebiehať. Preto okresný súd v konaní rozhodoval o nezhode rodičov týkajúcej sa formy predprimárneho a základného vzdelávania maloletého A..

7. Okresný súd uviedol v podstate štyri dôvody, ktorými matka zdôvodňovala potrebu vzdelávať maloletého individuálne. K matkou tvrdeným negatívnym skúsenostiam s Materskou školou G. XX, na ktorú dieťa prihlásila k predprimárnemu povinnému vzdelávaniu., ktorá matke neumožnila prítomnosť na vzdelávacom procese okresný súd uviedol, že zo Správy materskej školy zo dňa 19.01.2025 bolo preukázané, že matke bolo navrhnuté, aby do materskej školy prichádzala s dieťaťom, aj keď tento

postup nie je u predškolákov (u detí 5 – 6 ročných) štandardný, to však neprijala. Pokiaľ matka poukazovala na podľa nej nevhodné správanie triednej učiteľky voči iným deťom, tak tieto tvrdenia matky nepovažoval za preukázané. Ohľadne tvrdení matky o sprevádzaní ranných odlúčení maloletého dieťaťa od nej hysterickým plačom a o opakovanom nočnom pomočovaní maloletého, okresný súd ustálil, že tieto sa vzťahovali k obdobiu, keď bol maloletý A. prihlásený do materskej školy vo veku troch rokov, a to v školskom roku 2022/2023, a preto ich považoval za irelevantné vo vzťahu k posúdeniu plnenia povinného predprimárneho vzdelávania dieťaťa a dochádzky do materskej školy vo veku 5 rokov, vzhľadom na značný časový posun a na vývin dieťaťa. Okresný súd mal za to, že posun vo vývoji dieťaťa a jeho zrelosť navštevovať škôlku prezenčnou formou potvrdil znalecký posudok E. F. zo dňa 25.01.2024, ktorý uviedol, že sa maloletý dokáže odpútať od rodičov, nevykazuje známky separačnej úzkosti a nevyžaduje prítomnosť matky, či otca. Nevykazuje známky emocionálnej rozladenosti, je afektomotívne dobre komponovaný, stabilný, a to aj v nových situáciách. Počas vyšetrenia sa správal príliehavo, smelo, bol spontánny. Dokáže sa podriaďiť inštrukciám k jeho veku primerane, ale aj sám preberá iniciatívu a nastoľuje činnosti. Je hravý a spontánny, bez viditeľného napätia alebo inhibície, prejavuje sa bez známok úzkosti alebo strachu. Aj napriek hravosti a zabiehavosti pozornosti sa dá usmeriť. Kognitívny vývin primeraný, intaktný. Osobnosť je vo vývinovom období predškolského veku. V štruktúre osobnosti znalec nezistil známky psychopatológie, nie sú prítomné odchýlky emočného, sociálneho a osobnostného vývinu. U maloletého nie je rozvinutá psychická porucha a podľa záverov znalca je zrelý navštevovať materskú školu. K zrelosti dieťaťa sa vyjadrilo aj CPP E. F. dňa 26.03.2025, ktoré konštatovalo, že maloleté dieťa je zrelé pre povinnú školskú dochádzku v školskom roku 2024/2025 nástupom do základnej školy a neprejavila sa u neho žiadna psychická rozladenosť, preto boli podľa názoru okresného súdu vyvrátené obavy matky, že dieťa nie je schopné sa odlúčiť a nadväzovať nové vzťahy s deťmi a učiteľkami a nie je daná dôvodnosť a opodstatnenosť prítomnosti matky pri vzdelávacom procese v školskom zariadení. Dieťa je šikovné. Podľa správy CPP je jeden z najlepších v okrese, a teda mal okresný súd na základe správy CPP a znaleckého posudku preukázané, že neexistuje žiadna prekážka, pre ktorú by dieťa nemohlo plniť aktuálne predprimárne vzdelávanie a od septembra 2025 (teda o päť mesiacov) začať plniť povinnú dochádzku v základnej škole.

8. Vo vzťahu k alternatívnym formám vzdelávania v lesných kluboch, uprednostňovaným matkou, v ktorých by podľa matky boli naplnené predovšetkým emočné potreby maloletého, postupné budovanie dôvery v novom prostredí a navodenie pocitu bezpečia bez násilnej separácie, ktorej bol vystavený v MŠ G., okresný súd konštatoval, že obavy matky nie sú namieste a neboli objektívne potvrdené. Maloletý podľa názoru okresného súdu návštevou škôlky nestráca pocit bezpečia a nie je vystavovaný násilnej separácii, pričom tieto tvrdenia boli vyvrátené znaleckým posudkom, ako aj Správou z CPP zo dňa 26.03.2025.

9. Podľa okresného súdu neboli ani z hľadiska zdravotného stavu zistené žiadne prekážky, čo potvrdila detská lekárka maloletého A. A. F. v Správe zo dňa 07.03.2025, z ktorej mal okresný súd preukázané, že dieťa môže navštevovať detský kolektív bez obmedzenia. Úvahy matky o jej snahe maloletého postupnými krokmi priviesť do kolektívu, v ktorom bude plnohodnotne fungovať a nebude mať pocit núteného odloženia, sú podľa okresného súdu neopodstatnené a nedôvodné. Okresný súd sa v odôvodnení ďalej vysporiadal so správami predloženými matkou zo psychologického vyšetrenia maloletého z roku 2022, ako aj so Správou z terapeutickú spolupráce zo dňa 19.05.2022 spracovanou psychologičkou A. A. L. z Centra poradenstva pre deti a dospelých, na ktoré neprihliadol vzhľadom na to, že sú takmer tri roky staré, pričom dieťa od ich vypracovania prešlo vývinom a znaleckým vyšetrením E. F., aj vyšetrením CPP zo dňa 26.03.2025, bol zistený aktuálny stav. Vo vzťahu k správe psychologičky A. M. N. okresný súd vyslovil pochybnosti o jej objektívnosti, keďže psychologička dlhodobo pracuje s matkou a pochybnosti o záveroch vyplývajú aj zo Správy kolízneho opatrovníka zo dňa 13.03.2025. Poukázal na to, že A. N. označuje otca ako hrozbu, agresora, páchatel'a domáceho násillia, a to bez pohovoru s ním a bez dôkazov, ktoré tvrdenia sú v rozpore so zisteniami znalca o osobe otca. Zo záverov znaleckého posudku týkajúcich sa osobnostného profilu matky mal okresný súd za to, že postoj matky nie je adekvátny potrebám dieťaťa a jeho psychickému a sociálnemu vývinu. Matka preferuje svoje predstavy, názory a vtesnáva do nich bez objektívnych dôvodov maloletého A., ktorý má ale, podľa názoru vysloveného okresným súdom, právo na zdravý, neobmedzený psychický vývin a budovanie sociálnych kontaktov v spoločnosti svojich rovesníkov a v širšom okolí. Osobnostný profil matky hovorí o prežívaní obáv matkou, jej anticipačnej úzkosti, ktorá vedie k väčšej pripútanosti na maloletého a menšej ochote sa podeliť, či preniesť zodpovednosť v súvislosti so starostlivosťou o maloletého aj na druhých ľudí. Jedná sa o úzkostný, nadmerne zaujatý typ väzby matky voči maloletému.

10. Na základe záverov znaleckého posudku okresný súd konštatoval, že matka používa hyperaktívnu stratégiu, ktorej cieľom je zabezpečiť si blízkosť a dostupnosť maloletého za cenu dramatizácie a zosilnenia vlastného prežívania, a to aj prehánaním hodnotenia nebezpečia. Konanie matky a jej snaha o prítomnosť na vyučovacom procese, ako aj jej neustále prezentovanie dieťaťa ako nesamostatného, neschopného nadväzovať nové kontakty, úzkostného a podobne, podľa okresného súdu potvrdzuje, že je problém s odpútaním sa matky od maloletého a prenechaním zodpovednosti na iných ľuďoch. Konštatoval okresný súd, že maloletý je plne zrelý (emocionálne aj sociálne) pre návštevu materskej školy, čo potvrdzuje znalec aj aktuálne vyšetrenie dieťaťa v CPP. Preto mal okresný súd za to, že konanie matky nie je v najlepšom záujme dieťaťa, aj keď nespochybnil jej starostlivosť o dieťa a jej zásluhy na formovaní a šikovnosti dieťaťa.

11. Okresný súd nepovažoval za logické vyjadrenie matky, že pokiaľ bude navštevovať materskú školu prezenčnou formou, požiadala o tzv. „odklad školskej dochádzky“, teda nechce, aby nastúpil do 1. ročníka, ale pokiaľ bude navštevovať predprimárne vzdelávanie individuálnou formou, nechá ho nastúpiť do 1. ročníka základnej školy. Vyjadrenia matky o tom, že maloletý nechce, odmieta navštevovať materskú školu, čo ona akceptuje, je podľa okresného súdu prenášaním zodpovednosti za dochádzku do materskej školy z rodiča na dieťa, čo nie je vzhľadom na vek dieťaťa správne. V tej súvislosti okresný súd poukázal aj na to, že maloletý vlastne ešte ani nemal možnosť materskú školu zažiť, pretože do nej ani nenastúpil.

12. Pokiaľ matka navrhovala v konaní nariadiť znalecké dokazovanie, tak sa okresný súd stotožnil s vyjadrením kolíznej opatrovníčky, ktorá znalecké dokazovanie a vyšetrenie dieťaťa pedopsychiatrom neodporučila, pretože je určené pre závažné psychické poruchy u detí a maloletý A. nemá žiadne psychické ochorenie a žiadny odborník (A. F., CPP ani ambulancia liečebnej pedagogiky) nepotvrdil obavy matky. Jediným uvedeným negatívom zo strany ambulancie špeciálnej pedagogiky bolo, že si A. neverí a potrebuje zažívať úspech. Znalecké dokazovanie preto okresný súd považoval za nadbytočné, pre dieťa neprimerane zaťažujúce, neekonomické a predlžujúce konanie, čo podľa názoru okresného súdu nie je na prospech dieťaťa, ktoré by malo čo najskôr nastúpiť do materskej školy, aj vzhľadom k tomu, že sa blíži koniec školského roka.

13. Okresný súd nevykonával dokazovanie výsluchom A. O. B., ktorá mala vypovedať k prístupu štátnych predškolských zariadení k deťom zaradeným do ich výchovno-vzdelávacieho procesu, pretože zovšeobecňovanie prístupov predškolských zariadení, navyše osobou z rodinného prostredia matky, by podľa okresného súdu nemalo pre rozhodnutie význam.

14. Vo vzťahu k nahradeniu súhlasu matky s primárnym vzdelávaním maloletého dieťaťa v základnej škole v roku 2025/2026 okresný súd poukázal na to, že matka prihlášku na základnú školu nepodala a otec maloletého prihlásil na Základnú školu, I. XXX/XX, E. F.. Vzhľadom na dostupnosť školy k bydlisku dieťaťa považoval okresný súd školu na I. za vhodnú a konštatoval, že matka nevyjadrila žiadne konkrétne výhrady voči uvedenej škole, a preto nahradil súhlas matky s prezenčným vzdelávaním na tejto základnej škole.

15. Okresný súd nahradil súhlas matky s prezenčnou formou vzdelávania, pretože inak by podľa jeho názoru hrozila separácia dieťaťa od rovesníkov aj širšieho okolia a narušenie prirodzeného fyzického, psychického a sociálneho vývinu dieťaťa, čo by nebolo v záujme dieťaťa.

16. O trovách konania okresný súd rozhodol podľa § 52 CMP.

17. Proti tomuto rozsudku, a to v poradí prvému a druhému výroku, v zákonnej lehote podala odvolanie matka maloletého dieťaťa prostredníctvom zástupcu z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), c), e), f), g) a h) CSP. Namietala, že výrok I. napadnutého rozsudku je nevykonateľný, nakoľko udelila súhlas s predprimárnym vzdelávaním maloletého A. prezenčnou formou tým, že dňa 20.05.2024 podala žiadosť o prijatie dieťaťa na predprimárne vzdelávanie v spádovej materskej škole, na základe čoho bol maloletý prijatý v predmetnej materskej škole na poldennú výchovu, a k odvolaniu tohto súhlasu nedošlo. Uznesením Krajského súdu v Žiline sp.zn. 13CoP/230/2024 zo dňa 11.12.2024 odvolací súd vyslovil právny názor, že predmetom ďalšieho konania má byť „rozhodnutie o nezhode rodičov týkajúcej sa formy predprimárneho vzdelávania maloletého A.“, prvoinštančný súd však v rozpore s týmto záväzným

právnym názorom odvolacieho súdu rozhodol o nahradení súhlasu matky s predprimárnym vzdelávaním prezenčnou formou.

Ďalej poukázala na to, že na Okresnom súde Trenčín prebieha viacero konaní týkajúcich sa maloletého A., pričom ako prvý bol súdu doručený návrh vo veci o úprave práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, ktorý návrh bol pridelený sudkyňi C. M. P.. Poukázala na ustanovenie § 6a ods. 1 CMP s tým, že aj konanie o návrhu otca v predmetnej veci malo byť pridelené tej istej sudkyňi – C. M. P., a nie sudkyňi A. C. D., čím došlo k odňatiu veci zákonnému sudcovi a založeniu odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. c) CSP.

Matka namietala, že prvoinštančný súd sa pri rozhodovaní opomenul vysporiadať s dôkazmi navrhnutými a predloženými matkou, konkrétne výsluchom A. M. N., Správou z Q. E. M. zo dňa 22.02.2025 a s dôkazom predloženým kolíznou opatrovníčkou – VEGA testom, čím bol podľa matky daný odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP. K nevykonaniu dôkazu výsluchom A. O. B. uviedla, že sa jedná o špeciálneho pedagóga, ktorý bol zamestnaný v Materskej škole G. a pozná prístup tejto materskej školy k deťom so špeciálnymi potrebami. Podľa matky jej výsluchom mohlo byť objasnené, či na strane maloletého dieťaťa je daná potreba takéhoto odborného prístupu a ako by takýto odborný prístup mal po odbornej stránke prebiehať.

K predloženej Súhrnnej hodnotiacej správe psychologičky A. M. N. zo psychologického poradenského procesu za obdobie od 10/2021 do 12/2024 matka uviedla, že správa mala slúžiť výlučne a jedine ako dôkaz smerom k objasneniu správania a prežívania matky vo vzťahu k maloletému A. a k preukázaniu tvrdenia, že problém so separáciou od maloletého nie je na jej strane, keďže sa v nej konštatuje, že sa „Nejedná o úzkostnú poruchu osobnosti, o anticipačnú úzkosť, ani o hyperaktívne stratégie voči synovi“, ktorý dôkaz zostal prehliadnutý, nakoľko viac zarezovalo označenie otca ako agresora a páchatel'a domáceho násillia na matke, vzhľadom k čomu, ako aj s ohľadom na vyjadrenia otca a kolízneho opatrovníka k tomuto dôkazu, súd prvej inštancie predmetnú správu nezobral do úvahy, ako dôkaz z dôvodu jej neobjektívnosti. K tejto správe žiadala matka vykonať dôkaz výsluchom A. M. N., ktorým malo byť vysvetlené prežívanie matky vo vzťahu k maloletému dieťaťu, vo vzťahu ku ktorému sa okresný súd obmedzil iba na vyjadrenie, že ho takéto svedecké výpovede nezaujímajú, inak nevykonanie tohto dôkazu neodôvodnil, čím sú podľa matky dané odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. e) a f) CSP.

K správam A. A. L. a Centra poradenstva pre deti a dospelých, ktoré súd prvej inštancie odmietol vykonať z dôvodu neaktuálnosti, matka uviedla, že tieto sú relevantné, nakoľko predpovedali vývin situácie na začiatku školského roka 2022/2023, kedy v Materskej škole G. nebol odsúhlasený adaptačný proces, adaptácia maloletého neprebehla, pričom rovnaká situácia sa podľa matky zopakovala aj teraz, keď maloletý odmietol vstúpiť do budovy Materskej školy G. bez jej prítomnosti a matke opätovne nebolo umožnené byť účastnou na adaptačnom procese. Aj keď zo správy riaditeľky materskej školy vyplýva, že matka túto možnosť dostala, tak podľa matky zo strany zástupkyne materskej školy jej nebolo umožnené vstúpiť do triedy. Dôvodom, pre ktorý sa matka dožaduje prítomnosti na vzdelávacom procese, je snaha uľahčiť maloletému adaptáciu v situácii, keď odmieta vstúpiť nielen do triedy, ale aj do samotného areálu Materskej školy G., H. E. D., odmieta sa vychystať do materskej školy, v noci pred plánovaným nastúpením do materskej školy nepokojne spí, nadmerne sa potí a má problémy s udržaním moču a stolice a ráno zámerne blokuje obliekanie. Podľa matky by jej dočasná účasť na vzdelávacom procese mohla byť prínosom v tom zmysle, že by sa maloletý v prítomnosti matky cítil bezpečne.

V odvolaní ďalej poukazovala na prednosti alternatívneho vzdelávania. Poukázala na to, že na pojednávaní dňa 24.02.2025 predložila Správu garantky vzdelávacej skupiny takéhoto alternatívneho zariadenia – Q. E. M. zo dňa 22.02.2025, s ktorou sa súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku opomenul vysporiadať. V tejto súvislosti tiež namietala závery okresného súdu obsiahnuté v odsekoch 31. a 32. odôvodnenia napadnutého rozsudku, že alternatívne zariadenia sú len komunity priateľov rodičov, ktorí nie sú registrovaní, nie sú to vzdelávacie zariadenia a nemožno zistiť ani vzdelávací program a overiť spôsobilosť poskytovať základné vzdelávanie. K tomu uviedla, že akreditácia Q. E. M. je daná ust. § 24 školského zákona, ako aj osobou garantky domáceho vzdelávania Q. – A. A. R., ktorá má vysokoškolské vzdelanie pedagogického zamerania druhého stupňa, a tak spĺňa požiadavky školského zákona vyžadované nielen pre predprimárne, ale aj školské vzdelávanie. Matka uvádzala ďalšie argumenty v prospech transparentnosti činnosti Q. E. M. a vhodnosti vzdelávania maloletého v predmetnom zariadení. Namietala, že otec vhodnosť štátnej materskej školy pre maloletého iba tvrdil, avšak nepreukázal, a tak neuniesol dôkazné bremeno. Poukázala na to, že v konaní tvrdila a preukázala, že v prípade schválenia individuálneho vzdelávania by maloletý A. nebol vzdelávaný iba matkou doma, ale v skupine individuálne vzdelávaných detí v Q. E. M., kde sa maloletému tak zapáčilo, že nechcel ani odísť a opätovne sa tam túžil vrátiť.

Matka poukázala na výsledky vyšetrenia maloletého dieťaťa v testovaní školskej zrelosti, vzhľadom na ktoré je jednoznačné, že doterajšia forma vzdelávania maloletému nijako neškodí, naopak rozvíja jeho schopnosti a zručnosti viac, ako by tomu bolo v štátnej materskej škole. Vzhľadom na výsledky predškôlkov v štátnych materských školách, ktoré kolízna opatrovníčka prezentovala na pojednávaní dňa 28.03.2025, je podľa matky potrebné zvážiť, či záver o navštevovaní takéhoto zariadenia je v najlepšom záujme maloletého.

Matka namietala aj postup kolízneho opatrovníka, ktorý nezisťoval názor maloletého dieťaťa a ním preferovanú formu predprimárneho vzdelávania, hoci ho mal možnosť vyjadriť počas stretnutia s otcom aj pred kolíznou opatrovníčkou, a to smerom k uprednostňovaniu alternatívnych zariadení. Namietla nesprávnosť zistenia okresného súdu, že maloletý ani nemal možnosť zažiť materskú školu, pretože do nej nenastúpil (odsek 33. odôvodnenia napadnutého rozsudku), nakoľko v konaní bolo preukázané, že maloletý bol prihlásený do Materskej školy G. počas dvoch školských rokov, počas ktorých sa matka pokúšala o jeho nastúpenie do materskej školy, maloletého do materskej školy privádzala, ale pod vplyvom prítomných pedagogických zamestnancov sa nepodarilo dosiahnuť, aby maloletý do triedy vstúpil a do kolektívu sa začlenil.

Matka uviedla, že aktuálny vzťah maloletého k Materskej škole G. je krajne odmietavý. Maloletý s matkou bojuje už doma, takže zvyčajne nedôjde ani k príchodu do materskej školy. Matka vidí, že maloletý predstavou o pobyte v Materskej škole G. vyslovene trpí, čo sa prejavuje aj somaticky, ktoré prejavy sa snaží vnímať a riešiť. Zo strany otca a kolíznej opatrovníčky je však obviňovaná z nezvládnutia situácie, vyhľadávania diagnóz, ich zveličovania a podobne, namiesto toho, aby sa kolízny opatrovník opisovanými ťažkosťami maloletého zaoberal a tieto prešetril. Kolízna opatrovníčka maloletého podľa matky nenavštívila v domácom prostredí ani raz, čo podľa nej nie je možné pokladať za zastupovanie práv a chránených záujmov maloletého. Na akýkoľvek prejav maloletého vybočujúci z rámca „normálneho dieťaťa“ je nazerané ako na výmysel matky a jej snahu o pripútanie si maloletého, z ktorého dôvodu bolo aj odmietnuté vykonanie matkou navrhnutého znaleckého dokazovania pedopsychiatrom, a to napriek tomu, že to bolo odporučené aj v správe CPP E. F..

18. Na základe pokynu okresného súdu zo dňa 06.05.2026 (č.l 186 spisu) bolo odvolanie matky s prílohami doručené na vyjadrenie v lehote 10 dní právnomu zástupcovi otca a kolíznemu opatrovníkovi.

19. Otec prostredníctvom právneho zástupcu vo vyjadrení (č.l. 188-190 spisu) uviedol, že odvolanie nepovažuje za dôvodné a navrhol napadnuté výroky rozsudku okresného súdu ako vecne správne potvrdiť. Podľa otca okresný súd riadne a dostatočne zistil skutkový stav veci, preto odvolanie matky nie je dôvodné. Nedôvodná je aj námietka odňatia zákonnému sudcovi, pretože Civilný mimosporový poriadok pripúšťa výnimky z postupu podľa § 6a ods. 1, keď v § 6a ods. 2 CMP stanovuje, že ak na miestne príslušnom súde nemožno postupovať podľa odseku 1, návrh na začatie konania vo veciach podľa odseku 1 sa prideľuje náhodným výberom, preto nemohlo dôjsť k odňatiu zákonnému sudcovi. Zopakoval, že matka svojím postojom k maloletému dieťaťu škodí. Aj z odvolania vyplýva, že matka kritizuje akýkoľvek odborný názor, ktorý nie je v súlade s jej predstavou. Maloletý má dobrý a blízky vzťah s otcom a je v jeho najlepšom záujme, aby o forme jeho vzdelávania rozhodli obaja rodičia, resp. súd, no predstava matky je taká, že do rozhodovania jej nikto nemá zasahovať. Matka svoj názor, podľa ktorého za vhodnú považuje pre maloletého individuálnu formu vzdelávania v alternatívnej škôlke, opiera iba o svoje presvedčenie, ktorým zároveň spochybňuje odborné vyjadrenia – Znalecký posudok znalca E. K. F. č. 8/2024, Správu z pozorovania dieťaťa v ambulancii liečebnej pedagogiky zo dňa 17.03.2025 a Správu špeciálno-pedagogického vyšetrenia maloletého v Centre poradenstva a prevencie v E. F. zo dňa 14.03.2025, ktorými bolo preukázané, že maloletý je emocionálne a sociálne zrelý pre návštevu materskej školy. Boli preukázané prežívané obavy matky a anticipácia úzkosti v súvislosti so starostlivosťou o maloleté dieťa, jej väčšia pripútanosť k maloletému, pričom ide o úzkostne, nadmerne zaujatý typ väzby matky voči maloletému, používanie HIP-R aktívnej stratégie matkou s cieľom zabezpečiť si blízkosť a dostupnosť maloletého za cenu dramatizácie a zosilnenia vlastného prežívania, a to aj preháňaním hodnotenia nebezpečenstva. Bolo tiež preukázané, že maloletý je spoločenský, komunikatívny a pracuje primerane svojim schopnostiam aj bez prítomnosti matky, a teda nevyplývala žiadna potreba jeho vyčlenenia z kolektívu. Maloletému bolo odporučené v školskom roku 2025/2026 zahájiť plnenie povinnej školskej dochádzky v základnej škole. Maloletý trpí iba bežnými detskými ochoreniami, na ktoré si práve navštevovaním materskej školy prezenčnou formou vybuduje imunitu. Otec spochybnil správu Súkromného centra poradenstva a prevencie zo dňa 22.04.2025, na ktorú matka poukazovala v odvolaní, a podľa ktorej maloletý nedosiahol školskú spôsobilosť, nakoľko ide o správu súkromného centra, vyšetrenie bolo vykonané „na objednávku matky“ a bez súhlasu otca, pričom je v

priamom rozpore so zisteniami znalca a ostatnými odbornými vyjadreniami. Podľa otca nie je možné prihliadnuť ani na súhrnnú hodnotiacu správu zo psychologického poradenského procesu A. N., ktorá komunikovala výlučne s matkou, žiadny pohovor s otcom nevykonala a výlučne na základe informácií poskytnutých matkou označila otca za páchatela domáceho násillia a agresora, a to aj voči dieťaťu, čo je podľa otca neprípustné, a preto predmetnú správu nie je možné považovať za odborné vyjadrenie ani za dôkaz v tomto konaní. Za nedôvodnú považoval aj námietku matky týkajúcu sa nevykonania dôkazu výsluchom svedkyne A. O. B.. Ide o sestru matky, výpoveďou ktorej chce matka preukázať, že na strane maloletého A. existuje potreba odborného prístupu a zároveň vyvrátiť tvrdenie riaditeľky Materskej školy G., že disponujú odborníkmi. V konaní bolo dostatočne preukázané, že u maloletého A. nie je daná potreba odborného prístupu, resp. individuálneho vzdelávania, a pokiaľ A. B. bola zamestnankyňou Materskej školy G., nie je zrejmé, ako môže v súčasnosti hodnotiť personálne vybavenie tejto materskej školy. Stotožnil sa s názorom okresného súdu, že nie je dôvod prihliadať na Lekárske správy A. L. zo dňa 19.05.2022 a 15.07.2022, pretože ide o neaktuálne, tri roky staré správy. Naopak, v zmysle komplexného psychologického vyšetrenia vykonaného znalcom E. K. F. je preukázané, že maloletý A. je plne zrelý (emocionálne a sociálne) na návštevu materskej školy. Podľa otca je dožadovanie sa prítomnosti matky na vzdelávacom procese maloletého A. potvrdením zistení znalca v znaleckom posudku o prehnanom pripútaní sa matky k maloletému dieťaťu, ktorú si osvojil aj okresný súd v odseku 34. odôvodnenia rozsudku. Podľa otca matka svojím postojom maloletému bráni v prirodzenom začlenení sa do kolektívu, pričom vzhľadom na vek dieťaťa bude tento proces preň čoraz ťažší. Matka takto v dieťati podporuje nesúhlas s navštevovaním materskej školy, resp. takéto rozhodnutie prenecháva na samotné dieťa, čo je vzhľadom na jeho vek neprípustné a pre dieťa škodlivé. Podľa otca neexistuje dôvod na individuálne vzdelávanie dieťaťa. Je prvoradým záujmom maloletého vytvoriť si vzťahové väzby a začleniť sa do kolektívu. Navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť. K vyjadreniu pripojil žiadosť Súkromného centra poradenstva a prevencie, D. XXXX, E. o poskytnutie starostlivosti a informovaný súhlas podpísaný výlučne matkou maloletého dieťaťa.

20. Kolízny opatrovník vo vyjadrení (č.l. 193 spisu) zotrval na stanovisku, ktoré predložil v rámci pojednávania, formulovanom na základe dlhodobého poznania situácie maloletého dieťaťa, priebežnej sociálnej práce s rodinou a vyhotovenia dostupných odborných podkladov, závery a odporúčania ktorého považuje za súladné s najlepším záujmom dieťaťa. Prístup psychologičky A. M. N. k práci s matkou maloletého, nepovažoval za odborný, systematický ani terapeuticky efektívny, keď namiesto zmierňovania napätia medzi rodičmi a podpory zdravého vývoja maloletého dieťaťa došlo k prehľbovaniu konfliktov a opakovaným súdnym sporom. V súvislosti s diagnostickým nástrojom VEGA test uviedol, že nízke hodnoty v oblasti emotivity jednoznačne poukazujú na potrebu sebareflexie oboch rodičov v ich postoji a konaní voči maloletému dieťaťu. Výsledky testu neukazujú potrebu ďalšieho diagnostického zaťažovania maloletého dieťaťa, ale naopak nutnosť vnútornej práce a zmeny postojov zo strany rodičov. Podľa kolízneho opatrovníka nie je v najlepšom záujme dieťaťa, aby bolo opakovane vystavované novým vyšetreniam a odborníkom. Vzhľadom na dlhodobý výrazný rodičovský konflikt by malo dieťa navštevovať iba jedného detského psychológa, ktorý by mu poskytoval nezáväznú externú podporu pri zvládaní tejto záťaže. Podľa kolízneho opatrovníka je pre stabilitu a duševnú pohodu maloletého dieťaťa nevyhnutné, aby bola emocionálne a psychicky vyrovnaná najmä matka, keďže maloletý žije prevažne v jej domácnosti a intenzívne absorbuje jej prežívanie a postoje. K pobytu maloletého A. v Materskej škole G. kolízny opatrovník uviedol, že sa prípadu venovala aj generálna riaditeľka materskej školy, ktorá si vyhradila čas na individuálne stretnutia s maloletým a jeho matkou. Podľa jej slov sa A. v prostredí materskej školy darí veľmi dobre. Už počas prvého dňa si dokázal spontánne vytvoriť vzťah s rovesníkmi, čo svedčí o jeho schopnosti socializácie a pripravenosti na kolektívne prostredie. Podľa riaditeľky materskej školy maloletý potrebuje najmä čas a pravidelnosť dochádzky, aby si osvojil potrebný režim a úspešne sa pripravil na nástup do základnej školy. Nepravidelná a opakovane sabotovaná dochádzka zo strany matky počas celého školského roka 2024/2025, podľa kolízneho opatrovníka, významne ohrozila pripravenosť maloletého dieťaťa na školskú dochádzku. Podľa riaditeľky materskej školy má maloletý veľký potenciál fungovať v prezenčnej forme vzdelávania, ak bude dochádzka riadne zabezpečená. Riaditeľka sa vyjadrila veľmi ústretovo v tom smere, že má záujem získať si dôveru matky maloletého dieťaťa, a tým prispieť k jej upokojeniu, pretože maloletý je v materskej škole v bezpečí a je oň dobre postarané. Podľa kolízneho opatrovníka je potrebné, aby matka túto realitu prijala a prestala brániť zdravému vývinu svojho syna. Zdôraznil, že všetkým zúčastneným ide o dobro maloletého A. a vyslovil apel na matku maloletého, aby dôverovala práci nielen kolízneho opatrovníka, ale predovšetkým materskej školy, kde sa (stav v čase vypracovania vyjadrenia) rozbehla nádejná pozitívna spolupráca.

V ďalšej časti vyjadrenia označenej ako „II. vyjadrenie k odvolaniu matky- mal. A. B., nar. XX.XX.XXXX“ (č.l. 194 spisu) kolízny opatrovník poukázal na výrazné a systematické rozdiely medzi správou CPP E. F. a správou súkromného CPP E. a uskutočnil ich porovnanie, ktoré jasne ukazuje, že ide o nevyvážené hodnotenia toho istého dieťaťa v krátkom časovom odstupe. Poukázal na to, že v správe CPP E. sa neberie do úvahy žiadna iná odborná dokumentácia, a to napriek tomu, že existuje znalecký posudok E. P. so záverom o zrelosti dieťaťa, správa z CPP E. F. so záverom o zrelosti dieťaťa, vzhľadom na skutočnosť, že pediater nevidí prekážky pre integráciu maloletého do kolektívu, liečebná pedagogika ani psychológ nenaznačujú patológiu. Kolízny opatrovník považoval správu CPP E. za neobjektívnu, jednostrannú, časovo účelovú, vyhotovenú po súdnom rozhodnutí, ktoré je v neprospech matky a v rozpore so všetkými ostatnými odbornými správami. Odporúčanie o nespôsobilosti dieťaťa nie je podložené reálnymi výkonnosťnými dátami maloletého. Správa z E. F. je podľa názoru kolízneho opatrovníka vyvážená, odborne štandardná a založená na dátach.

21. K doručenému stanovisku a vyjadreniu kolízneho opatrovníka sa písomne vyjadrila matka (č.l. 222-224 spisu), v ktorom podrobne opísala genézu absolvovania odbornej psychologickej pomoci ňou a maloletým dieťaťom od roku 2021 a mala za to, že v tomto ohľade je jej prístup možné považovať za systémovo konzistentný vzhľadom k potrebám maloletého, ktorý by podľa nej videl aj kolízny opatrovník, ak by s matkou o potrebách maloletého komunikoval, a tieto neprihliadal. Všetky odborné lekárske vyšetrenia boli realizované na základe zdravotného stavu maloletého, ktorý si vyžadoval ich absolvovanie, a to aj na základe odporúčania pediatra, a preto ich nie je možné považovať za „diagnostické preťažovanie maloletého“. Ďalej opísala genézu snahy o zabezpečenie psychologickej pomoci aj pre otca maloletého v čase ešte pred narodením maloletého dieťaťa, keď v ich partnerskom vzťahu už existovali problémy. Vyjadrenie kolízneho opatrovníka voči psychologičke matky A. M. N. označila za neodborné útoky v rozpore s jeho kompetenciami. Takéto konanie kolízneho opatrovníka nemožno podľa matky považovať za podporné smerom k stabilizácii rodinnej situácie, práve naopak, kolízny opatrovník sa o zlepšenie situácie v rodine nijako iniciatívne nepričinil, pre rodinu nebol vypracovaný ani komunikovaný žiadny plán sociálnej práce, s matkou ani raz osobne nekomunikoval, preto nie je zrejmé, z akej priebežnej sociálnej práce s rodinou vychádzal pri formulovaní svojich stanovísk, keďže žiadna neprebíha. Zo strany kolízneho opatrovníka dochádza k obchádzaniu matky, neposkytovaniu informácií iným spôsobom, ako na základe písomnej žiadosti, opakovanému odmietaniu prešetrenia prejavov maloletého, či už vo vzťahu k otcovi alebo k Materskej škole D., preto matke nemožno zazlievať, že k práci kolízneho opatrovníka nemá dôveru a bez zmeny jeho postoja k potrebám maloletého túto len ťažko začne budovať. Podľa matky je najvyšší čas, aby si kolízny opatrovník začal plniť svoje povinnosti vyplývajúce z jeho zákonného postavenia. K vyjadreniu pripojila sms správy medzi ňou a otcom maloletého dieťaťa z rokov 2020, 2021 a 2022, pripomienky matky k vybraným častiam znaleckého posudku týkajúcim sa otca maloletého dieťaťa a prehľad odbornej (psychologickej, mediačnej) pomoci poskytovanej matke, otcovi a maloletému dieťaťu po rozchode rodičov od júna 2021 do mája 2023.

Kolízny opatrovník v spoločnom vyjadrení (č.l. 234-236 spisu) v konaniach vedených pod sp.zn. 86P/78/2025 a sp.zn. 86P/155/2024 týkajúcich sa maloletého dieťaťa vo vzťahu k veci samej (keďže predmetom vyjadrenia boli aj vyjadrenia vzťahujúce sa k neodkladným opatreniam vydávaným v konaní) uviedol, že aj v prípade, ak by súd uvažoval o odklade povinnej školskej dochádzky a o pokračovaní v plnení povinného predprimárneho vzdelávania, základným predpokladom zdravého vývinu dieťaťa je jeho pravidelné začleňovanie do kolektívu detí. Maloletý nemal od začiatku vytvorený dostatočný priestor na prirodzenú adaptáciu do materskej školy. V súvislosti s pokračovaním plnenia povinného predprimárneho vzdelávania maloletého A. považoval za vhodné zváženie ďalšieho zotrvania dieťaťa v materskej škole, a to najmä so zreteľom na doterajšiu skúsenosť materskej školy, vývoj dieťaťa a priebeh jeho adaptácie. Uviedol, že príprava maloletého dieťaťa na základnú školu bola dlhodobá a konzistentne narúšaná a k tomuto stavu neprispel nik iný, ako samotná matka, ktorá opakovane obchádzala systémové opatrenia, pedagogické odporúčania a školské authority. Opakovane poukázal na výsledky odborných správ, z ktorých vyplýva, že dieťa je po kognitívnej a vedomostnej stránke pripravené na vstup do základnej školy, avšak sociálna pripravenosť, najmä v oblasti zvládania kolektívu, samostatnosti a emočnej odolnosti, môže byť znížená práve v dôsledku prostredia, v ktorom sa dlhodobá nachádza, a ktoré je poznačené pretrvávajúcim konfliktom a destabilizujúcim vplyvom zo strany matky. Poukázal na skutočnosť, že matka už koncom roka 2024 v ambulancii liečebnej pedagogiky oznámila zámer zabezpečiť maloletému odklad povinnej školskej dochádzky a podľa kolíznemu opatrovníkovi dostupných informácií požiadala, aby s dieťaťom nebolo ďalej pracované, ako s predškólakom. Považoval za potrebné, aby prípadné rozhodnutie o odklade povinnej školskej dochádzky nebolo prijaté

mechanicky, na základe matkinho návrhu, ale aby bolo starostlivo vyhodnotené s ohľadom na celkové potreby dieťaťa a riziká ďalšieho oneskorenia jeho školského vývinu. Vzhľadom na enormnú záťaž, ktorú situácia predstavuje pre materskú školu, považoval za pochopiteľné, že začína uvažovať nad alternatívou dištančného vzdelávania, najmä z dôvodu ochrany celkového chodu zariadenia. Riaditeľka materskej školy a pedagogický personál majú na zodpovednosti viacero detí a ich rodiny, a nie je možné, aby sa celé fungovanie školy prispôbovalo jednej rodine, v ktorej pretrvávajú vážne patologické výchovné vzorce. Z dostupných informácií aj z rozhovoru s riaditeľkou materskej školy vyplýva, že maloletý bol v kolektíve materskej školy prijatý s veľkým porozumením zo strany pedagógov aj detí. Riaditeľka materskej školy sa vyjadrila, že adaptácia dieťaťa prebieha primerane, a že dieťa má potenciál ju zvládnuť. Pozastavil sa nad vyjadrením riaditeľky materskej školy v Správe zo dňa 29.05.2025, v ktorej uvádza, že sa snažila „získať si matku“, aby bolo vôbec možné napomáhať procesu adaptácie dieťaťa, ktorý výrok považoval za výpovedný a súčasne alarmujúci, pretože pri štandardnom nastavení spolupráce medzi školou a rodinou nie je úlohou pedagóga „získavať si rodiča“. Prirodzená dôvera rodiča voči odbornosti a dobrej vôli školy je základným predpokladom spolupráce. Ak pedagógovia musia vynakladať mimoriadne úsilie na to, aby si získali aj matku dieťaťa, svedčí to o výraznej psychickej neistote, nepružnosti alebo neochote matky spolupracovať v prospech dieťaťa. Tento jav považuje za nezdravý a extrémne zaťažujúci predškolské zariadenie. Z dlhodobého hľadiska takýto vzťahový model vyčerpáva školu aj dieťa, ktoré je stavané do pozície sprostredkovateľa napätia medzi matkou a inštitúciou. Tak si dieťa vytvára skreslený obraz o autoritách a o svete mimo rodiny, čo môže mať podľa kolízneho opatrovníka zásadný vplyv na jeho vývin. Vyjadril sa tiež k výsledkom testovania maloletého A. v doplnenej a rozšírenej správe Súkromného centra poradenstva a prevencie E., ktoré považuje za priemerné, no stále v normálnom rozmedzí. Podľa kolízneho opatrovníka sú tieto výsledky vcelku vyrovnané a zodpovedajú bežnej škále výkonov u detí pred nástupom do základnej školy. Preto nevidí dôvod na znepokojenie, práve naopak, hodnotí ich ako užitočné informácie pre ďalšie smerovanie dieťaťa a ako spätnú väzbu pre rodičov, ktoré slabšie stránky treba u dieťaťa ešte posilniť. Z komunikácie kolízneho opatrovníka s riaditeľkou Súkromného centra poradenstva a prevencie E. vyplynulo, že obavy týkajúce sa nástupu maloletého A. do základnej školy v školskom roku 2025/2026 sa sústreďujú hlavne na skutočnosť, že dieťa doposiaľ reálne nenavštevovalo predprimárne vzdelávanie v súlade s platnou legislatívou.

Ku kresbám dieťaťa predloženými matkou, ako dôkazom o údajnom negatívnom vplyve materskej školy na maloleté dieťa, upozornil na to, že podobný vzorec správania už v minulosti nastal v súvislosti s otcom dieťaťa, kedy matka predkladala kresby, ako dôkaz toho, že dieťa prežíva úzkosť v súvislosti s ním. Aktuálne sa kresby objavujú vo vzťahu ku škôlke a majú potvrdiť obavy a odpor dieťaťa voči novému prostrediu. Tento opakujúci sa model kolízny opatrovník vníma ako výrazný dôkaz, že výtvorné prejavy dieťaťa sú formované nielen jeho spontánnym prežívaním, ale aj atmosférou v domácnosti a emocionálnym vedením zo strany matky, keď sa dieťa opakovane prispôsobuje aktuálnemu negatívnemu postojú matky – najprv smerovanému voči otcovi a v súčasnosti voči predškolskému zariadeniu. V podvedomí si tak, podľa kolízneho opatrovníka, vytvára vzorec ako prežívať a vyjadrovať odpor voči tomu, čo matka emocionálne odmieta. Dlhodobým dôsledkom takto sa vyskytujúceho vzorca psychologického prenosu môže byť narušená schopnosť sebaistého rozhodovania maloletého dieťaťa, oslabenie jeho psychickej odolnosti a emocionálna závislosť od hodnotenia reality matkou. Preto považoval za dôležité, aby ďalšie smerovanie dieťaťa nebolo výlučne určené matkiným prežívaním, ale aby bola zabezpečená stabilná opora v školskom systéme a zároveň, aby bol odborne zhodnotený vplyv rodiča na psychický vývin dieťaťa. Z dlhodobého kontaktu s matkou vyslovil veľmi znepokojujúci dojem, že matka nie je schopná nadhľadu ani sebareflexie, čo významne ovplyvňuje celý priebeh riešenia situácie maloletého dieťaťa. Považoval za absurdné, že matka maloletého opakovane vytvára napätie aj tam, kde by malo prebiehať pokojné a vecné riešenie, či už vo vzťahu k škole, otcovi alebo samotným inštitúciám, výsledkom čoho je chronická záťaž, ktorú pociťuje aj samotné dieťa.

Pre kolízneho opatrovníka zároveň nie je celkom zrejmé, ako môže maloletý A. prežívať matkou formulované tak výrazné psychosomatické ťažkosti, keďže z rôznych strán – zo strany materskej školy, respektíve odborných zariadení, v ktorých bol doteraz vyšetrený – dostáva láskavý, vládny a profesionálny prístup. Viacerí odborníci, ktorí s dieťaťom pracovali, sa o ňom vyjadrujú veľmi pozitívne, opisujú ho ako šikovného, milého a vnímavého, s láskou k obom rodičom. Preto je podľa kolízneho opatrovníka namiesto otázky, či niekde v každodennom fungovaní nenastáva chyba v rodičovskom vedení a v celkovej emočnej klíme domova.

Vyjadril poľutovanie nad tým, že matka dlhodobo odmieta zapojiť otca do života maloletého syna a jeho vplyv systematicky oslabuje. Táto skutočnosť je z pohľadu kolízneho opatrovníka škodlivá a môže

byť jedným z hlavných zdrojov vnútorného napätia, ktoré sa prejavuje u maloletého dieťaťa. Opätovne vyslovil potrebu odbornej pomoci matke maloletého dieťaťa, ktorá by umožnila lepšie spracovať vlastné obavy a podporiť zdravé dozrievanie syna. K vyjadreniu pripojil Vyjadrenie riaditeľky Materskej školy, G. XX, o dochádzke maloletého dieťaťa do materskej školy zo dňa 05.06.2025 a úradný záznam o dochádzke maloletého do materskej školy.

22. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu matky (č.l. 242 - 243 spisu) zotrval na svojich dovtedajších tvrdeniach. Pokiaľ ide o matkou predložený súhlas pediatričky s pokračovaním povinného predprimárneho vzdelávania maloletým A., tak to podľa neho potvrdzuje účelovosť postupu matky, keď na jednej strane odôvodňuje potrebu individuálneho vzdelávania maloletého dieťaťa jeho zdravotným stavom, o čom ako dôkaz predložila Správu pedagogičky zo dňa 02.09.2024, no v súvislosti s posúdením školskej zrelosti argumentuje protichodnou správou pediatričky. Matkou tvrdená školská nezrelosť maloletého dieťaťa je podľa otca potvrdením názoru, že matka dieťaťu škodí. Zo Správy Materskej školy, G. XX, zo dňa 05.06.2025 podľa otca vyplýva, že najdôležitejším predpokladom úspešného zvládnutia povinnej školskej dochádzky maloletým dieťaťom je jeho sociálna zrelosť. Poukázal na tvrdenie matky, že sa „už od veku troch rokov dieťaťa snaží začleniť ho do kolektívu“, no ani do veku šiestich rokov sa jej to nepodarilo. Podľa otca strach matky zo školskej dochádzky mal. A. vyplýva z jej osobnostného profilu, anticipácie úzkosti a pripútanosti na maloleté dieťa. Konštatoval, že pri osamostatňovaní dieťaťa je prekážkou matka, nie samo dieťa. Tvrdenie matky o bezohľadnom presadzovaní vlastných záujmov zo strany otca a dokonca aj kolízneho opatrovníka považoval za potvrdenie zistení znalca, že sa matka snaží zabezpečiť si blízkosť a dostupnosť maloletého dieťaťa za cenu dramatizácie. Odvolanie matky navrhol zamietnuť ako nedôvodné a odvolaním napadnuté výroky okresného súdu ako vecne správne potvrdiť.

23. Vyjadrenia matky zo dňa 09.06.2025, otca zo dňa 18.06.2025, ako aj vyjadrenie kolízneho opatrovníka zo dňa 11.06.2025 boli podľa pokynu okresného súdu zo dňa 25.06.2025 (č.l. 248 spisu) doručené ostatným účastníkom konania, resp. ich zástupcom, pričom vyjadrenie otca a kolízneho opatrovníka bolo matke doručované na vyjadrenie v lehote 10 dní.

24. Matka sa k vyjadreniu kolízneho opatrovníka zo dňa 11.06.2025 vyjadrila v písomnom podaní prostredníctvom zástupcu dňa 07.07.2025 (čl. 264 - 271) v ktorom vyvracia tvrdenia a argumenty kolízneho opatrovníka a opäť rozsiahlym spôsobom uvádzala vlastné argumenty prakticky v súlade s tým, ako boli prednášané aj v skorších podaniach ohľadom potreby alternatívneho predprimárneho vzdelávania maloletého dieťaťa a jeho školskej nespôsobilosti.

V priebehu odvolacieho konania podaním zo dňa 20.8.2025 (prijatým Krajským súdom v Žiline dňa 21.08.2025) podala matka návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala nahradiť súhlas otca v správnom konaní o povolení pokračovania maloletého dieťaťa v povinnom predprimárnom vzdelávaní vedenom Materskou školou, G., pod číslom A198/2025 ZC-5. V odôvodnení návrhu poukázala na rozhodnutie súdu prvej inštancie v predmetnej veci a zákonnú úpravu ustanovenia § 19 ods. 1, 3, § 20 ods. 2 a § 60 ods. 1 Školského zákona, s tým, že obaja rodičia si splnili povinnosť uloženú školským zákonom, nakoľko otec maloletého dieťaťa prihlásil maloletého A. do prvého ročníka v Základnej škole, I. XXX/XX, E. F. (ďalej len „ZŠ I.“), pričom matka uvedenú školu opakovane telefonicky aj písomne informovala o prebiehajúcom súdnom konaní a jej nesúhlase so zápisom maloletého dieťaťa do predmetnej základnej školy. Základná škola síce maloletého na primárne vzdelávanie v školskom roku 2025/2026 prijala, avšak uviedla, že maloleté dieťa do školy nenastúpi, o čom predložila ako dôkaz aj e-mail riaditeľky Základnej školy I. zo dňa 26.07.2025.

Matka maloletého podala prihlášky maloletého do prvého ročníka Základnej školy D. K. v E. F. (ďalej len „N. škola“), v ktorej maloletý navštevuje záujmový krúžok a má tu vytvorené väzby s rovesníkmi a Základnej školy, D. XX/X, E. F. (ďalej aj „ZŠ D.“), ktorá je spádovou základnou školou podľa miesta bydliska maloletého dieťaťa. N. základná škola maloletého na primárne vzdelávanie neprijala z kapacitných dôvodov, o čom predložila e-mail riaditeľky N. základnej školy zo dňa 16.04.2025. Základná škola D. maloleté dieťa na primárne vzdelávanie prijala, nakoľko aj otec súhlasil so zápisom maloletého do tejto základnej školy. Matka zároveň požiadala o tzv. „odklad“ nástupu maloletého dieťaťa do prvého ročníka, teda o pokračovanie v plnení povinného predprimárneho vzdelávania.

Ku konsenzu rodičov ohľadom výberu základnej školy zabezpečujúcej primárne vzdelávanie maloletého A. došlo až po vydaní rozsudku okresného súdu, počas prebiehajúcich zápisov do základných škôl, kedy otec prišiel podpísať prihlášku maloletého do Základnej školy D.. Medzi rodičmi však ďalej existuje nezhoda ohľadom pokračovania v plnení povinného predprimárneho vzdelávania maloletého dieťaťa v

školskom roku 2025/2026. Poukázala na § 60 ods. 3 Školského zákona a uviedla, že Základná škola D. vo všeobecnosti odporúča rodičom takzvaných prázdninových detí, aby zvážili pokračovanie v plnení povinného predprimárneho vzdelávania. Tak tomu bolo aj v prípade maloletého A., kedy pani učiteľka Základnej školy D., ktorá bola na jeho zápise, po absolvovaní vstupného stretnutia s maloletým bez prítomnosti rodičov uviedla, že maloletý je nadpriemerne šikovný, avšak jeho pozornosť a sústredenie je slabé a v aktivite je až príliš aktívny. Jednoznačne odporúčala zvážiť odklad školskej dochádzky, teda pokračovanie v predprimárnom vzdelávaní. Obdobne sa vyjadrila riaditeľka Materskej školy G., ktorá uviedla, že zo skúseností vie, že emočne stabilné deti hravo predbehnú tie, ktoré sú „múdrejšie“, avšak deti, ktoré nie sú emočne zastabilizované, majú po nástupe do školy obrovské problémy, hoci po kognitívnej stránke ďaleko prevyšujú rovesníkov. Pokračovanie v predprimárnom vzdelávaní bolo matke odporúčané aj na konzultácii s detským psychológom, ktorý sa vyjadril, že ak by aj dieťa vo veku 5 rokov bolo schopné riešiť úlohy na úrovni olympiády, ale nie je zastabilizované po emočnej stránke, nástup do nového školského prostredia ho prevalcuje, zničí. Potreba pokračovať v plnení povinného predprimárneho vzdelávania maloletého v školskom roku 2025/2026 vyplýva aj zo Správy z diagnostického vyšetrenia Súkromného centra poradenstva a prevencie E. zo dňa 22.04.2025, podľa ktorej maloletý nedosiahol školskú spôsobilosť, a odporučil to aj pediater maloletého dieťaťa. Vzhľadom na uvedené má matka za to, že v školskom roku 2025/2026 je v najlepšom záujme maloletého, aby pokračoval v plnení povinného predprimárneho vzdelávania, aby sa zastabilizoval, osvojil si návyky práce v kolektíve a naučil sa udržať pozornosť dlhší čas – počas celého vyučovania, ktoré zručnosti a kompetencie uňho toho času rozvinuté nie sú.

Oddialením nástupu maloletého do procesu primárneho vzdelávania, podľa matky, nebude maloletý brzdený v prirodzenom vývine, práve naopak, tento čas je preňho potrebný, aby primárne vzdelávanie zvládol. Poukázala na to, že novelou Školského zákona bola zrušená možnosť opätovne začleniť dieťa na povinné predprimárne vzdelávanie do materskej školy v prípade, ak by nástup do základnej školy z nejakého dôvodu nezvládlo. Preto žiadala, aby odvolací súd dôsledne zvážil potreby maloletého dieťaťa v kontexte jeho vzdelávania. Poukázala na najlepší záujem maloletého dieťaťa, ktorý musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa maloletých detí (Čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa). Neodkladnosť úpravy pomerov je podľa matky daná vyššie opísaným skutkovým a právnym stavom, kedy takmer na začiatku školského roka 2025/2026 je maloletý A. platne prijatý na primárne vzdelávanie v Základnej škole D., avšak nie je rozhodnuté o (ne)pokračovaní v plnení povinného predprimárneho vzdelávania, ktoré rozhodnutie riaditeľka materskej školy pre nezhodu rodičov maloletého dieťaťa prenechala na súd. S poukazom na uvedené argumenty žiadala jej návrhu vyhovieť.

25. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), na základe odvolania podaného v zákonnej lehote osobou na to oprávnenou, a to matkou maloletého dieťaťa, prejednal vec postupom bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario, keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval si to ani dôležitý verejný záujem a za aplikácie ust. § 65, § 66 CMP rozsudok okresného súdu v napadnutom v poradí prvom výroku, ktorým nahradil súhlas matky s predprimárnym vzdelávaním maloletého A. B. v Materskej škole, G. XX, H. E. D. XXX/XX, XXX XX E. F., v školskom roku 2024/2025 prezenčnou formou, potvrdil ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozsudok okresného súdu v napadnutom v poradí druhom výroku, ktorým okresný súd nahradil súhlas matky so vzdelávaním maloletého A. B. v Základnej škole, I. XXX/XX, XXX XX E. F., v školskom roku 2025/2026 prezenčnou formou v spojení so závislým v poradí tretím výrokom o trovách prvoinštančného konania zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. a), b) a c) CSP a podľa § 391 ods. 1 CSP v tejto časti vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 20.08.2025 podaný v priebehu odvolacieho konania, krajský súd ako súd príslušný na rozhodnutie o neodkladnom opatrení podľa § 362 CMP, v zmysle § 328 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP zamietol. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3: 0.

26. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie podané matkou maloletého dieťa bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 15CoP/81/2025-322 zo dňa 20.08.2025, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 20.08.2025 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnemu vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

27. Za rešpektovania ust. § 65, § 66 CMP krajský súd uvádza, že základom pre jeho konanie bolo odvolanie podané matkou maloletého dieťaťa proti rozsudku okresného súdu, ktorým bol nahradený súhlas matky maloletého dieťaťa s predprimárnym vzdelávaním a so vzdelávaním maloletého dieťaťa v základnej škole prezenčnou formou.

28. Podstatou odvolania matky boli námietky týkajúce sa odňatia veci zákonnému sudcovi, nevykonateľnosti v poradí prvého odvolaním napadnutého výroku rozsudku okresného súdu, nedostatočného, resp. nesprávneho zistenia skutočného stavu vecí, nakoľko sa okresný súd opomenul vysporiadať s niektorými predloženými dôkazmi, resp. nevykonával niektoré matkou navrhované dôkazy, a tým vec nesprávne právne posúdil. Ďalej namietala nezisťovanie názoru maloletého dieťaťa. K v poradí druhému výroku rozsudku namietala procesnú vadu spočívajúcu v nesplnení podmienok pre začatie konania, ktoré podľa matky nebolo začaté ani podaním návrhu, ex offo ani zo strany okresného súdu, čo zakladá odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. a) CSP.

29. Krajský súd uvádza, že pre posúdenie odvolacích dôvodov nebolo potrebné nariadiť pojednávanie, resp. doplniť dokazovanie, ak pre rozhodnutie okresného súdu bolo v potrebnom a dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie, z ktorého odvolací súd vychádzal pri vyhodnotení odvolacích dôvodov. Potreba ďalšieho dokazovania v odvolacom konaní nebola zistená ani krajským súdom, a preto bolo vychádzané len z obsahu spisového materiálu, ak účastníci tohto konania, najmä odvolateľka nevzniesli žiadny presvedčivý dôkaz, potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.04.2002, č. 64336/01, vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/218/2009, 3Cdo/51/2011, 3Cdo/186/2012, 7Cdo/56/2011).

30. Jedným z odvolacích dôvodov matky bola námietka, že postupom okresného súdu bolo porušené ust. § 6a CMP, pretože prvý návrh vo veci (o úprave práv a povinností rodičov k mal. A.) bol pridelený sudkyňi C. M. P., a preto aj predmetná vec mala byť tejto sudkyňi a pokiaľ vec bola pridelená A. C. D. - E., ktorá vec prejedнала a rozhodla, došlo k odňatiu veci zákonnému sudcovi.

31. Vzhľadom na vyššie uvedenú námietku matky sa odvolací súd osobitne zaoberal otázkou, či v konaní okresného súdu nedošlo k procesnej vade uvedenej v ust. § 365 ods. 1 písm. c) CSP, že rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd.

32. V súvislosti s námietkou porušenia práva na zákonného sudcu odvolací súd poukazuje na Čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého nemožno nikoho odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu určuje zákon. Toto právo úzko súvisí s princípom právneho štátu, zakotveným v článku 1 ods. 1 Ústavy SR, ako aj s princípom delby moci. Z rozhodovacej činnosti Ústavného súdu SR (sp.zn. II. ÚS 560/2018) vyplýva, že základným účelom práva na zákonného sudcu je zabrániť svojvoľnému alebo účelovému obsadzovaniu súdov. Ústavný súd definoval tri podmienky, ktoré charakterizujú zákonného sudcu: a) spĺňa formálne predpoklady na výkon funkcie, b) je natrvalo alebo dočasne pridelený na konkrétny súd, c) bol určený na rozhodovanie vecí v súlade s rozvrhom práce daného súdu. Posledná podmienka má zabezpečiť ochranu pred účelovým pridelovaním vecí, pričom jej inštitucionálnym vyjadrením je rozvrh práce súdu na príslušný kalendárny rok. Náhodnosť výberu sudcu sa zabezpečuje elektronickou podateľňou, ktorá vyberá konkrétneho sudcu z vopred určeného okruhu (napr. rozhodnutia sp. zn. I. ÚS 8/94, sp.zn. II. ÚS 15/96, sp.zn. III. ÚS 31/01, III. ÚS 390/2010). V uznesení sp.zn. II. ÚS 15/96 ústavný súd konštatoval, že právo nebyť odňatý zákonnému sudcovi nemožno vykladať tak, že sa viaže výlučne na konkrétnu osobu sudcu. Účel tohto práva je splnený, ak rozhoduje sudca pridelený na vecne a miestne príslušný súd, ktorý je podľa rozvrhu práce oprávnený konať v danej agende. Rovnaký záver potvrdzuje aj uznesenie sp. zn. III. ÚS 713/2021, podľa ktorého zásada zákonného sudcu garantuje, že o veci rozhoduje súd podľa vopred známych pravidiel, čím sa vylučuje výber sudcov ad hoc (obdobne aj sp.zn. IV. ÚS 257/07, sp.zn. I. ÚS 420/2020).

33. Krajský súd poukazuje na to, že zákonom č. 338/2022 Z.z. bol s účinnosťou od 1. januára 2023 novelizovaný Civilný sporový poriadok, a to doplnením § 6a. Podľa jeho ods. 1 sa návrh týkajúci sa toho istého maloletého alebo jeho súrodencov (ak majú spoločných oboch rodičov) prideluje sudcovi, ktorému bola pridelená prvá vec. Ak sa konanie začalo bez návrhu, prideluje sa sudcovi, ktorý ho začal. Ustanovenia o náhodnom výbere sa v takom prípade neuplatnia. Ak však nie je možné postupovať podľa ods. 1 (napr. z dôvodu zmeny agendy, odchodu sudcu), návrh sa prideluje náhodným

výberom (§ 6a ods. 2 CMP). Prechodné ustanovenie § 396c CMP stanovuje, že ak ku dňu 1. januára 2023 prebieha konanie podľa § 6a ods. 1, ďalšie návrhy sa pridelujú tomu istému sudcovi, bez ohľadu na to, či sa začnú návrhom alebo bez neho. Zámerom tejto právnej úpravy bolo, aby všetky konania týkajúce sa konkrétneho maloletého alebo jeho súrodencov prejednával jeden poručenský sudca až do ich plnoletosti. Tento režim sa vzťahuje aj na výkon rozhodnutí vo veciach starostlivosti o maloletých. Sudca, ktorému bola vec pridelená náhodne ako prvá, má predpoklady lepšie poznať rodinné pomery a viesť konanie efektívnejšie.

34. Zákon č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení účinnom od 1. júna 2023 (ďalej len „Zákon o súdoch“) v § 3 ods. 3 definuje zákonného sudcu ako sudcu, ktorý vykonáva funkciu na príslušnom súde a bol určený v súlade so zákonom a rozvrhom práce. Zmena v osobe zákonného sudcu je možná len v súlade so zákonom (§ 3 ods. 4). Organizácia práce na súde musí rešpektovať špecializáciu sudcov podľa hlavných agend: občianskoprávnej, obchodnoprávnej, trestnoprávnej, rodinnoprávnej a správnej (§ 3 ods. 5).

35. Zákonom č. 150/2022 Z.z. bola od 1. júna 2023 zmenená súdna mapa. Okresný súd Trenčín sa stal sídlom pre obvod zahŕňajúci okresy Trenčín, Ilava, Nové Mesto nad Váhom, Myjava, Považská Bystrica a Púchov. Výkon súdnictva, práva a povinnosti, vrátane správy majetku štátu a pracovnoprávných vzťahov, prešli z Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom a Okresného súdu Považská Bystrica na Okresný súd Trenčín (§ 181 ods. 1 písm. f). Dôvodová správa k zákonu č. 150/2022 Z.z. zdôrazňuje, že ústrednou myšlienkou reformy je podpora špecializácie sudcov, ktorá sa chápe ako zameranie sudcov na hlavné súdne agendy: občianskoprávnou, obchodnoprávnou, trestnoprávnou, rodinnoprávnou a správnu agendu. Zásada špecializácie bola preto výslovne zakotvená v právnom texte, ako normatívny princíp, ktorý má byť zohľadňovaný pri organizácii práce na súde.

36. Krajský súd si vyžiadal doplňujúce informácie od Okresného súdu Trenčín, za účelom zistenia, z akého dôvodu bola vec vedená pod sp.zn. 86P/155/2024 pridelená sudkyňi A. C. D. – E. a nie sudkyňi C. M. P., ktorej bola v roku 2022 pridelená prvá vec týkajúca sa maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX. Okresný súd Trenčín vo vyjadrení zo dňa 16.07.2025, doručenom krajskému súdu v ten istý deň, uviedol, že konanie vedené pod sp.zn. 86P/155/2024 bolo začaté dňa 02.10.2024. Pri prijímaní návrhu okresný súd reflektoval existenciu predchádzajúceho konania pod sp.zn. PB-12P/20/2022, ktoré sa týkalo úpravy rodičovských práv a povinností k tomu istému maloletému a bolo pridelené C. M. P.. Vzhľadom na § 6a ods. 1 a 2 CMP, § 369c ods. 2 CMP, ako aj Rozvrh práce Okresného súdu Trenčín pre rok 2024 (v znení Dodatku č. 11 účinného od 02.10.2024), nebolo možné návrh prideliť C. M. P., keďže už v danom čase nebola sudkyňou, ktorá je zaradená (určená) v rodinnoprávnej agende. Z tohto dôvodu bol návrh pridelený náhodným výberom sudkyňi, ktorá bola rozvrhom práce zaradená (určená) v rodinnoprávnej agende, a to C. C. D. – E.. K vyjadreniu pripojil výňatok z Rozvrhu práce Okresného súdu Trenčín v znení Dodatku č. 11, účinného v čase podania návrhu na začatie konania vo veci 86 P/155/2024, ktorý v časti B) PRAVIDLÁ URČOVANIA ZÁKONNÉHO SUDCU, oddiel C) Osobitné ustanovenia vo veciach rodinnoprávnej agendy osobitná úprava zapisovania vecí, v ods. 1, 2, 3, 4 a 8 stanovuje, že:

V konaniach podľa druhej časti prvej hlavy, tretej časti a štvrtej časti zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku tak, že sa návrh na začatie konania týkajúci sa toho istého maloletého alebo jeho súrodencov, ak majú spoločných oboch rodičov ako maloletý, prideluje sudcovi, ktorému bol pridelený prvý návrh na začatie konania týkajúci sa tohto maloletého, a ak sa konanie začalo bez návrhu, sudcovi, ktorý začal prvé konanie bez návrhu, ustanovenia o pridelovaní vecí náhodným výberom sa nepoužijú. Konanie je začaté doručením návrhu na začatie konania súdu alebo dňom vydania uznesenia o začatí konania.

1) Ak na miestne príslušnom súde nemožno postupovať podľa odseku 1, návrh na začatie konania vo veciach podľa odseku 1 sa prideluje náhodným výberom.

2) Odseky 1 a 2 sa nepoužijú v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 365 a 368, v ktorom je sudca určený rozvrhom služieb, ak je takýto návrh podaný v čase, keď podateľňa súdu nie je v prevádzke.

3) Ak k 1. januáru 2023 prebieha na súde konanie podľa odseku 1, ďalšie návrhy na začatie konania týkajúce sa toho istého maloletého alebo jeho súrodencov, ak majú spoločných oboch rodičov ako maloletý, sa pridelujú sudcovi, ktorý je k 1. januáru 2023 zákonným sudcom v tomto konaní; to platí aj vtedy, ak sa ďalšie konanie týkajúce sa toho istého maloletého alebo jeho súrodencov začne bez návrhu.

8) Postup podľa ods. 1 sa neuplatní v prípade, ak sudca, u ktorého v čase doručenia ďalšieho návrhu na začatie konania alebo podnetu na začatie konania týkajúceho sa toho istého maloletého dieťaťa alebo

jeho súrodencov, ak majú spoločných oboch rodičov, je rozvrhom práce určený na vybavovanie inej agendy ako agendy rodinnoprávnej.

37. Zároveň prostredníctvom stránky Ministerstva spravodlivosti SR (S.) odvolací súd zistil, že k zmene zaradenia sudkyne C. M. P. na vybavovanie trestnoprávnej agendy došlo od 01.06.2023 Dodatkom č. 5 k rozvrhu práce Okresného súdu Trenčín na rok 2023 v súvislosti so zmenou súdnej mapy, a s tým spojeným prechodom výkonu súdnictva z Okresného súdu Považská Bystrica na Okresný súd Trenčín. Ku dňu doručenia návrhu vo veci sp.zn. 86P/155/2025 okresnému súdu bola sudkyňa C. M. P., podľa zistení odvolacieho súdu, pridelená výlučne na vybavovanie trestnoprávnej agendy.

38. Za rozhodujúce pre posúdenie otázky zákonného sudcu v predmetnej veci odvolací súd považoval zodpovedanie toho, či zmena rozvrhu práce súdu, uskutočnená v rámci reformy súdnej mapy účinnej od 1. júna 2023, ktorá viedla k preradeniu pôvodného sudcu rozhodujúceho vec starostlivosti o maloleté dieťa z vybavovania rodinnoprávnej agendy na inú hlavnú súdnu agendu, v súlade s normatívne zakotvenou zásadou špecializácie (§ 3 ods. 5 zákona č. 757/2004 Z. z.), predstavuje okolnosť, ktorá znemožňuje ďalšie pridelovanie vecí týkajúcich sa toho maloletého dieťaťa pôvodnému zákonnému sudcovi podľa § 6a ods. 1 CMP a je v takomto prípade nevyhnutné podľa § 6a ods. 2 CMP pristúpiť k pridelovaniu návrhov formou náhodného výberu spomedzi sudcov, ktorí v čase podania návrhu aktuálne vykonávajú rodinnoprávnu agendu na miestne príslušnom súde. Odvolací súd sa prikláňa k názoru, že túto otázku je potrebné zodpovedať kladne. Zmena rozvrhu práce, ktorá vedie k preradeniu sudcu rodinnoprávnej na inú hlavnú agendu, predstavuje relevantnú okolnosť, pre ktorú nie je možné vec prideliť pôvodnému sudcovi — hoci na súde naďalej pôsobí a dokončuje veci, ktoré mu boli predtým pridelené. V prejednávanej veci preto bolo potrebné pristúpiť k pridelovaniu ďalších návrhov podľa § 6a ods. 2 CMP, teda náhodným výberom.

39. Z obsahu spisu vyplývalo, že uvedený postup bol aplikovaný aj v prípade maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX. Po zmene rozvrhu práce súvisiacej s prechodom výkonu súdnictva z Okresného súdu Považská Bystrica na Okresný súd Trenčín, účinnej od 1. júna 2023, bola sudkyňa C. M. P., pôvodne rozhodujúca vec starostlivosti o maloletého A., zaradená na výkon funkcie sudcu výlučne v trestnoprávnej agende. Od daného dátumu jej neboli pridelované veci rodinnoprávnej agendy. Z tohto dôvodu bola ďalšia vec týkajúca sa A. B., napriek existencii tzv. „živej veci“, ktorá v čase rozhodovania odvolacieho súdu nebola skončená, pridelená elektronickým systémom náhodného výberu spomedzi sudcov, ktorí podľa aktuálneho rozvrhu práce boli zaradení (určení) v rodinnoprávne agende. Vec bola pridelená sudkyňi A. C. D. – E., ktorá sa týmto stala zákonnou sudkyňou v prvej takto pridelenej veci týkajúcej sa A. B., ako aj vo všetkých ďalších konaniach týkajúcich sa tohto maloletého dieťaťa.

40. Na základe vyššie uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že návrh otca v predmetnej veci bol rozhodovaný správne obsadeným súdom, konkrétne sudkyňou A. C. D. – E., ktorej bola vec pridelená v súlade s rozvrhom práce platným a účinným na miestne príslušnom Okresnom súde Trenčín, ktorá v čase doručenia návrhu v danej veci vykonávala funkciu sudcu na tomto súde vybavujúcu rodinnoprávnu agendu. Odvolací súd preto konštatuje, že vec bola pridelená v súlade s kritériami zákonného sudcu tak, ako ich vymedzuje judikatúra Ústavného súdu SR.

41. Krajský súd, ako odvolací súd, po posúdení veci na základe ďalšej argumentácie matky v odvolaní vo väzbe v podaní k prvému výroku rozsudku okresného súdu, ktorým nahradil súhlas matky s predprimárnym vzdelávaním maloletého A. B. v Materskej škole, G. XX, H. E. D. XXX/XX, XXX XX E. F., v školskom roku 2024/2025 prezenčnou formou, uvádza, že ani jeden z nich nebol relevantný.

42. Vo vzťahu k v poradí prvému výroku rozsudku okresný súd z vykonaného dokazovania zistil skutkový stav v akceptovateľnom rozsahu potrebnom pre rozhodnutie. Skutočný stav veci zistený okresným súdom bol dostačujúcim pre jeho rozhodnutie, následne aj pre posúdenie odvolania matky, a ak odvolací súd nepristúpil k zopakovaniu alebo doplneniu dokazovania v predmetnej časti predmetu konania, nedošlo týmto jeho postupom k porušeniu práva odvolateľky na spravodlivý súdny proces.

43. Pretože odvolací súd pri posúdení v poradí prvého výroku rozsudku okresného súdu v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, na základe ktorého dospel k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie otázky nezhody rodičov

ohľadne formy absolvovania predprimárneho vzdelávania maloletého dieťaťa a zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie, ktorý na vec aplikoval správne zákonné ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, tak základom jeho rozhodnutia je aplikácia ust. § 387 ods. 2 CSP, a preto v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie rozsudku okresného súdu viažuce sa k v poradí prvému výroku. Práve z titulu aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP nie je potrebné a ani žiaduce, aby v odôvodnení rozsudku krajského súdu boli zopakované tie skutkové a právne závery, s ktorými sa krajský súd stotožňuje, pretože je postačujúce na ne len odkázať. Uvedené vyplýva z toho, že odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvoinštančné a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok.

44. Za aplikácie ust. § 387 ods. 3 veta druhá CSP sa však krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku vysporiadal s podstatnými tvrdeniami odvolateľky v procesnej ako i hmotnoprávnej rovine uvedenými vo vzťahu k prvému výroku napadnutého rozsudku v podanom odvolaní.

45. V procesnej rovine uvádza odvolací súd, že námietka nevykonateľnosti v poradí prvého výroku rozsudku nebola zhodnotená ako dôvodná. Okresný súd postupoval vecne správne, keď nahradil súhlas matky s formou predprimárneho vzdelávania maloletého A. s uvedením konkrétnej materskej školy a za stavu zistenej existencie elokovaných pracovísk tejto školy rozhodol aj vo vzťahu ku konkrétnemu elokovanému pracovisku, ako aj k školskému roku navrhovanému otcom. Ak by tak okresný súd neurobil, práve vtedy by mohli vzniknúť pochybnosti o vykonateľnosti výroku, najmä pokiaľ ide o určenie materskej školy, v ktorej má maloletý vzdelávanie v súdom stanovenej forme absolvovať. Odvolací súd nezistil ani žiadny rozpor medzi v poradí prvým výrokom rozsudku okresného súdu a právnym názorom vysloveným Krajským súdom v Žiline v uznesení sp.zn. 13CoP/230/2024 zo dňa 11.12.2024 (čl. 67 – 68 spisu), podľa ktorého je podstatnou otázkou, na ktorej sa rodičia maloletého nevedia dohodnúť, forma, v akej bude povinné predprimárne vzdelávanie prebiehať, a preto je povinnosťou súdu rozhodnúť o tejto nezhode. Je nepochybné, že okresný súd v poradí prvým výrokom rozhodol o nezhode rodičov v otázke formy, akou má maloleté dieťa povinné predprimárne vzdelávanie absolvovať a aj konkrétne určil školské zariadenie.

46. Pokiaľ bolo matkou namietané, že sa okresný súd opomenul vysporiadať s dôkazmi navrhnutými a predloženými matkou, konkrétne výsluchom A. M. N., výsluchom svedkyne A. O. B., Správou z Q. E. M. zo dňa 22.02.2025 a s dôkazom predloženým kolíznym opatrovníkom – VEGA testom, tak krajský súd poukazuje na rozsiahle dokazovanie vykonané okresným súdom, v ktorej súvislosti zvyrazňuje, že dokazovanie je časť konania, v rámci ktorej súd získava podstatné skutkové poznatky o veci potrebné pre rozhodnutie. Právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje právomoc posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí jeho vykonanie. Súd nie je v civilnom konaní viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z navrhnutých dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vecou súdu a nie účastníkov konania. Ak súd v priebehu konania nevykoná všetky navrhované dôkazy alebo vykoná iné dôkazy na zistenie rozhodujúcich skutočností, nemožno to považovať za procesnú vadu konania znemožňujúcu realizáciu procesných oprávnení účastníka konania (NS SR sp.zn. 1Cdo/158/2022). Odvolací súd dodáva, že je to súd, ktorý výsledky vykonaného dokazovania hodnotí jednotlivo, ako i vo vzájomných súvislostiach, k čomu zo strany okresného súdu týkajúcom sa v poradí prvého výroku rozsudku okresného súdu, došlo. Vykonané dôkazy okresný súd správne vyhodnotil – jednak každý dôkaz osobitne, ako aj v ich vzájomnej súvislosti. Pri hodnotení dôkazov prihliadal na všetky skutočnosti, ktoré v priebehu konania vyšli najavo. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýval vzťah medzi skutkovými zisteniami, úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej.

47. K odvolaciemu dôvodu, že nebol vykonaný výsluch svedkyne A. O. B. krajský súd poukazuje na to, že matka tento dôkaz navrhla v podaní zo dňa 19.02.2025 (č.l. 115 – 118 spisu), pričom žiadala, aby bola svedkyňa vypočutá k téme prístupu štátnych predškolských zariadení k deťom zaradeným do ich výchovno-vzdelávacieho procesu. Okresný súd sa s nedôvodnosťou tohto návrhu dostatočne vysporiadal v odseku 37. odôvodnenia rozsudku, s ktorým záverom odvolací súd súhlasí. K matkou navrhovanému výsluchu psychologičky A. M. N., rovnako okresnému súdu nemožno vytknúť, že tento dôkaz nevykoná. Psychologička dlhodobo spolupracuje výlučne s matkou maloletého, a teda má informácie len jednostranné, pričom opak tvrdený ani nebol. Navyac matka predložila aj touto psychologičkou vypracovanú správu, ktorú okresný súd nevyhodnotil v spojení s ostatnými

dôkazmi, ako dostatočne objektívnu. Za stavu, že okresný súd disponoval viacerými inými objektívnymi dôkazmi, potom výsluch tejto svedkyne by nebol hospodárny a účelný a ani by nepriniesol nové, nezávislé poznatky. Odvolací súd preto konštatuje, že nevykonanie tohto dôkazu nebolo na ujmu zisteniu skutočného stavu veci. K námietke matky týkajúcej sa nevykonania VEGA testu, ktorý predložil kolízny opatrovník, odvolací súd uvádza, že okresný súd mal k dispozícii nielen znalecký posudok, ktorý vo svojich záveroch zodpovedal

otázky týkajúce sa psychického stavu maloletého A. a jeho emočnej zrelosti na odlúčenie od rodičov - návštevu materskej školy, ale aj správu z diagnostického vyšetrenia z Centra poradenstva a prevencie v E. F., správu z ambulancie liečebnej pedagogiky, ktoré dôkazy v súhrnnosti, podľa názoru odvolacieho súdu, poskytovali dostatočný a objektívny podklad pre rozhodnutie o forme predprimárneho vzdelávania dieťaťa. Odvolací súd sa stotožňuje s postupom okresného súdu, ktorý neprihliadol na Správu z terapeutickú spoluprácu zo dňa 19.5.2022, vypracovanú psychologičkou A. A. L. z Centra poradenstva pre deti a dospelých (odsek 31. odôvodnenia rozsudku), s ohľadom na jej neaktuálnosť, na vývoj psychického stavu maloletého dieťaťa a dostupnosť aktuálnejších posudkov.

48. Pokiaľ matka namietala, že kolízny opatrovník nezisťoval názor maloletého dieťaťa na ním preferovanú formu predprimárneho vzdelávania, odvolací súd uvádza, že z Dohovoru o právach dieťaťa (Čl. 12 ods. 1 a 2), § 43 ods. 1 Zákona o rodine a § 38 ods. 1 a 2 CMP vyplýva, že dieťa má právo slobodne vyjadriť svoj názor vo veciach, ktoré sa ho týkajú, a byť v takýchto konaniach vypočutý. Jeho názor má byť zohľadnený primerane veku a rozumovej vyspelosti. Súd má pritom možnosť rozhodnúť, akým spôsobom názor dieťaťa zistí, či priamo alebo prostredníctvom kolízneho opatrovníka, znalca, psychológa z úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, alebo iným vhodným spôsobom. Pri tom musí dbať na najlepší záujem dieťaťa a zvoliť taký postup, ktorý ho zbytočne nezaťažuje alebo nestresuje. V tomto prípade okresný súd vychádzal z odborného vyšetrenia maloletého A. pred znalcom z odvetví klinickej psychológie detí a dospelých a poradenskej psychológie, ktoré síce prebehlo v inom súdnom konaní, no jeho výsledky boli relevantné aj pre toto konanie. Okrem toho zohľadnil aj výsledky vyšetrenia z centra poradenstva a prevencie a z ambulancie liečebnej pedagogiky. V rámci všetkých týchto vyšetrení boli zisťované postoje dieťaťa, jeho psychické prežívanie, kognitívne schopnosti a ďalšie relevantné faktory, a ako rozhovorom, tak aj pomocou hĺbkových psychologických metód. Ak výhrada matky smerovala k tomu, že sa maloletého A. nikto priamo neopýtal, ktorú materskú školu chce navštevovať alebo akou formou si chce plniť predprimárne vzdelávanie, odvolací súd uvádza, že vzhľadom na vek dieťaťa (5 – 6 rokov) nie je ani vhodné rozhodovať len na základe jeho názoru. Dieťa v tomto veku ešte nie je schopné objektívne posúdiť, aká forma vzdelávania je preň najvhodnejšia a zvládnuteľná. Skutkové a právne závery prijaté okresným súdom vychádzali z výsledkov vykonaného dokazovania, t.j. zhodnotenia odborných vyšetrení a boli s nimi v súlade.

49. V súvislosti s námietkou týkajúcou sa nesprávneho právneho posúdenia veci vo vzťahu k prvému výroku rozsudku okresného súdu, teda rozhodovania o nahradení súhlasu s formou absolvovania povinného predprimárneho vzdelávania mal. A. v školskom roku 2024/2025 odvolací súd uvádza, že nesprávne právne posúdenie môže spočívať v takom postupe, pri ktorom súd pri rozhodnutí použije nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikuje správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretuje alebo správnu právnu normu síce správne vyloží, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikuje. Po preskúmaní obsahu spisu a rozhodnutia okresného súdu odvolací súd konštatuje, že takáto situácia v danej veci nenastala. Okresný súd pri svojom rozhodnutí v poradí prvom výroku vychádzal zo zákonnej úpravy ustanovení Čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, Čl. 27 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie, Čl. 5 a § 35 Zákona o rodine, § 28a ods. 1, 28b ods. 1, 2, § 28 ods. 3 písm. a) a b), § 23 Školského zákona, ktoré na vec správne aplikoval za preukázaného stavu, že sa rodičia maloletého dieťaťa na tom, akou formou má maloletý A. absolvovať povinné predprimárne vzdelávanie v materskej škole, do ktorej bol matkou maloletého dieťaťa zapísaný, nedohodli, pričom sa jedná o podstatnú vec súvisiacu s výkonom ich rodičovských práv a povinností.

50. V hmotnoprávnej rovine, vo vzťahu k v poradí prvému výroku rozsudku okresného súdu, považuje odvolací súd za dôležité uviesť, že sa plne stotožňuje s dôvodmi, pre ktoré okresný súd považoval za potrebné vyhovieť návrhu otca na nahradenie súhlasu matky s plnením predprimárneho vzdelávania mal. A. v materskej škole prezenčnou formou tak, ako ich uviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku.

51. Podľa § 28 ods. 1 Zákona o rodine súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa,

- b) zastupovanie maloletého dieťaťa,
- c) správa majetku maloletého dieťaťa.

52. Podľa § 28 ods. 2 Zákona o rodine rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

53. Podľa § 30 ods. 1 Zákona o rodine rozhodujúcu úlohu vo výchove dieťaťa majú rodičia. Rodičia majú právo vychovávať deti v zhode s vlastným náboženským a filozofickým presvedčením.

54. Podľa § 35 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, najmä o vysťahovaní maloletého dieťaťa do cudziny, o správe majetku maloletého dieťaťa, o štátnom občianstve maloletého dieťaťa, o udelení súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolanie, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd.

55. Podľa Čl. 5 Zákona o rodine záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä

- f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa,

56. V zmysle Čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

57. Podľa § 28 ods. 1 zákona č. 245/2008 Z.z. o výchove a vzdelávaní (školský zákon) a o zmene niektorých zákonov v účinnom znení (ďalej len „Školský zákon“), materská škola podporuje osobnostný rozvoj detí v oblasti sociálno-emocionálnej, intelektuálnej, telesnej, morálnej, estetickej, rozvíja schopnosti a zručnosti, utvára predpoklady na ďalšie vzdelávanie. Pripravuje na život v spoločnosti v súlade s individuálnymi a vekovými osobitosťami detí.

58. Podľa § 28a ods. 1 Školského zákona, pre dieťa, ktoré dosiahlo päť rokov veku do 31. augusta, ktorý predchádza začiatku školského roka, od ktorého bude dieťa plniť povinnú školskú dochádzku v základnej škole, je predprimárne vzdelávanie povinné.

59. Odvolací súd poukazuje na to, že rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia v rovnakom rozsahu, pokiaľ niektorý z nich nebol v týchto právach obmedzený, alebo mu neboli odňaté, či pozastavené (čo však nie je daný prípad). Zákon o rodine rozlišuje medzi tzv. bežnými vecami súvisiacimi s výkonom rodičovských práv a povinností a podstatnými vecami. Pri podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností sú rodičia povinní sa dohodnúť. Podstatným rozhodnutím vo veci maloletého dieťaťa treba rozumieť také rozhodnutie rodiča, ktoré svojím obsahom a dôsledkami výrazne zasahuje do výkonu rodičovských práv a povinností druhého rodiča a súčasne má výrazný vplyv na záujem samotného dieťaťa. Pri rozhodovaní rodičov o bežných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností sa podľa Zákona o rodine nevyžaduje dohoda rodičov (i keď sa predpokladá) a každý z rodičov môže vykonávať v týchto bežných veciach rodičovské práva a povinnosti sám a prijímať v týchto veciach rozhodnutia bez vyžadovania súhlasu druhého rodiča. Pokiaľ však ide o podstatné veci súvisiace s výkonom rodičovských práv a povinností, a to aj keď rodičia nežijú spolu a dieťa je zverené jednému z nich, tu sa vyžaduje, aby sa rodičia dohodli a pokiaľ to nie je možné, ktorýkoľvek z rodičov môže podať na súd návrh, kedy dohoda rodičov o tejto podstatnej veci, ku ktorej rodičia nemôžu dospieť, bude v zmysle ustanovenia § 35 Zákona o rodine nahradená autoritatívnym rozhodnutím súdu. V predmetnom prípade, ak sa rodičia nedohodli na otázke formy absolvovania predprimárneho vzdelávania mal. dieťaťa, na rozhodnutie o tom nebol postačujúci súhlas iba jedného rodiča, a bolo dôvodné, aby o tejto otázke rozhodol súd.

60. Odvolací súd zdôrazňuje, že najlepší záujem maloletého dieťaťa je prvoradým pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa maloletého dieťaťa týkajú. Pri jeho posudzovaní sa zohľadňuje okrem iného úroveň starostlivosti o dieťa, bezpečnosť dieťaťa, bezpečnosť a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, okolností, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa, ohrozenie vývinu dieťaťa, podmienky na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, možné vystavenie dieťaťa konfliktu lojality a následnému pocitu viny, podmienky na vytváranie

a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a inými blízkymi osobami a podobne. Pre súd je prioritou vytvorenie stavu spravodlivej rovnováhy medzi záujmom dieťaťa a jeho rodičmi, pričom záujem dieťaťa môže prevážiť nad záujmom rodiča. Najlepší záujem je potrebné vyhodnotiť nielen mechanicky a formálne, ale adresne s prihliadnutím na konkrétne okolnosti posudzovanej veci (Nález Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 101/2022 z 10. mája 2022).

61. V predmetnom prípade okresný súd správne zhodnotil, že v situácii, keď dostatočne vykonaným dokazovaním neboli zistené žiadne objektívne ani subjektívne dôvody na strane maloletého dieťaťa, pre ktoré by nemohlo denne navštevovať materskú školu pri plnení povinného predprimárneho vzdelávania, cieľom a úlohou ktorého je pripraviť maloleté dieťa na nástup na plnenie základného vzdelávania, je v najlepšom záujme maloletého, aby si predprimárne vzdelávanie plnil prezenčnou a nie individuálnou formou.

62. Najlepší záujem maloletého v danom prípade spočíva práve v potrebe rozvíjať jeho schopnosti a vlohy spôsobom primeraným jeho veku, podporovať jeho osobnostný rozvoj v rôznych oblastiach (sociálno-emocionálnej, intelektuálnej, telesnej, morálnej, estetickej a pod.), ako aj pripraviť ho na ďalšie vzdelávanie v základnej škole. To všetko môže byť zabezpečené iba pravidelnou dochádzkou do materskej školy za účelom riadneho plnenia predprimárneho vzdelávania. Zároveň je potrebné konštatovať, že maloletý A. sa v súčasnosti nachádza v stave čiastočnej izolácie, keď sa s ohľadom na jeho vek nezoznamuje v dostatočnej miere s novými ľuďmi, najmä rovesníkmi, nie je vedený k prispôsobovaniu sa a k začleňovaniu do širších spoločenských vzťahov, čo predstavuje potenciálne ohrozenie jeho psychického vývoja. Človek ako tvor spoločenský (zoon politikon) potrebuje byť od detstva primerane začleňovaný do spoločnosti, vytvárať a rozvíjať sociálne vzťahy, a to nielen v rodinnom kruhu, ale aj s rovesníkmi a širšou komunitou. Práve materská škola je primárnym priestorom pre formovanie týchto vzťahov u detí vo veku maloletého A.. Pravidelná návšteva predškolského zariadenia je v tomto veku významná nielen pre začatie procesu formovania správnych spoločenských návykov, ale aj pre zavedenie pravidelného denného režimu a aktívne, zmysluplné trávenie času. Oneskorené zavedenie pravidelného režimu, prípadne nedostatočné vybudovanie základných návykov spojených s pravidelným plnením jednoduchých povinností na úrovni materskej školy pritom môže mať negatívny dopad na ďalší vzdelávací proces maloletého dieťaťa.

63. Na základe vyššie uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že námietky matky uvedené v odvolaní proti prvému výroku rozsudku okresného súdu nie sú dôvodné. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie o návrhu otca na nahradenie súhlasu matky s predprimárnym vzdelávaním maloletého A. B. v Materskej škole, G. XX, H. E. D. XXX/XX, E. F., v školskom roku 2024/2025 formou prezenčného vyučovania. Vykonané dôkazy správne vyhodnotil, dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Odvolací súd nenašiel dôvod na odklon od právnych záverov súdu prvej inštancie a ani odvolateľka neuviedla žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by mohli viesť k zmene alebo zrušeniu prvého výroku rozsudku okresného súdu. Na základe preskúmania uvedeného výroku odvolací súd nezistil okolnosti, ktoré by nasvedčovali jeho vecnej nesprávnosti, a preto ho ako vecne správne rozhodnutie potvrdil podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

64. Vo vzťahu k druhému výroku rozsudku okresného súdu, ktorým bol nahradený súhlas matky maloletého dieťaťa s jeho vzdelávaním v Základnej škole, I. XXX/XX, XXX XX E. F., v školskom roku 2025/2026 formou prezenčného vyučovania, matka v odvolaní primárne namietala nespĺnenie procesných podmienok pre vydanie tohto rozhodnutia, ak takýto návrh nevyplýval zo žiadneho písomného podania účastníkov konania hoci sa súd prvej inštancie snaží navodiť opak v odsekoch 1. a 28. odôvodnenia napadnutého rozsudku a okresný súd nevydal uznesenie o začatí konania bez návrhu, ktoré zároveň nedoručoval účastníkom konania do vlastných rúk.

65. S uvedenou námietkou matky o nespĺnení procesných podmienok odvolací súd súhlasí, hoci čiastočne z odlišných dôvodov. Podľa § 35 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, najmä o vystaňovaní maloletého dieťaťa do cudziny, o správe majetku maloletého dieťaťa, o štátnom občianstve, o udelení súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolanie, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd. Z predmetného zákonného ustanovenia vyplýva, že konanie o nezhode rodičov v podstatnej veci týkajúcej sa maloletého dieťaťa je konaním, ktoré možno začať výlučne na návrh, pričom zákon výslovne stanovuje, že takýto návrh môže podať len rodič (porovnaj: Šmyčková,

R., Števček, M., Tomašovič, M., Kotrecová, A. a kol.: Civilný mimosporový poriadok, Komentár, C. H. Beck, 2017, str. 420).

66. Konanie vedené na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 86P/155/2024 bolo začaté doručením návrhu otca dňa 02.10.2024, ktorým sa domáhal udelenia súhlasu súdu za matku k podaniu žiadosti o prijatie maloletého A. na predprimárne vzdelávanie v Materskej škole, G. XX, E. F., v školskom roku 2024/2025. Tento návrh následne upresnil tak, že žiadal nahradiť súhlas matky s prezenčnou formou vzdelávania v materskej škole. Predmetom konania na okresnom súde od jeho počiatku tak nebolo nahradenie súhlasu matky so vzdelávaním maloletého dieťaťa v základnej škole v školskom roku 2025/2026. Z procesného postupu okresného súdu však nebolo možné vyvodiť, či mal okresný súd za to, že zo strany otca bol po začatí konania, resp. v jeho priebehu podaný riadny návrh (obsahujúci všetky zákonom predpokladané náležitosti) na nahradenie súhlasu matky so vzdelávaním maloletého na uvedenej základnej škole v školskom roku 2025/2026. Ak mal okresný súd za to, že takýto návrh bol zo strany otca podaný, tak z procesného hľadiska sa mohlo jednať o rozšírenie pôvodného návrhu, vo vzťahu ku ktorému je na mieste postup podľa § 28 CMP, k čomu nedošlo, preto konanie v časti o nahradenie súhlasu matky so vzdelávaním maloletého dieťaťa v základnej škole prezenčnou formou trpí procesnou vadou.

67. V tejto súvislosti považuje odvolací súd za potrebné konštatovať, že prakticky všetky písomné aj ústne vyjadrenia rodičov maloletého dieťaťa, ako aj kolízneho opatrovníka, ako aj vykonané dokazovanie pred súdom prvej inštancie, sa týkali výlučne predmetu konania, a to otázky nahradenia súhlasu matky s navštevovaním materskej školy maloletým dieťaťom formou prezenčného vzdelávania v školskom roku 2024/2025. Otázka plnenia povinnej školskej dochádzky (základná škola) v konaní prvýkrát vyvstala až na poslednom pojednávaní vo veci na súde prvej inštancie dňa 28.03.2025 (zápisnica o pojednávaní na č.l. 144 -149 spisu), ku ktorej nebolo vykonané riadne dokazovanie. Odvolací súd má za to, že účastníkom konania, najmä matke maloletého dieťaťa, ale ani kolíznemu opatrovníkovi, nebol ponechaný dostatočný priestor na riadne vyjadrenie sa k otázke pripravenosti maloletého dieťaťa na plnenie povinnej školskej dochádzky z hľadiska kognitívneho, psychického a sociálneho, ako ani k otázke výberu konkrétnej základnej školy. Nebol im poskytnutý priestor na predkladanie vlastných tvrdení, návrhov, či dôkazov vzťahujúcich sa k takémuto predmetu konania. Takýmto nesprávnym procesným postupom okresný súd znemožnil účastníkom, najmä matke maloletého dieťaťa, uplatniť jej procesné práva v miere, ktorá predstavuje porušenie práva na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok nie je možné napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

68. Odvolací súd tiež konštatuje, že v súvislosti s otázkou plnenia povinnej školskej dochádzky boli zo strany matky v odvolacom konaní navrhované dôkazy, čo v dôsledku nie správneho postupu okresného súdu jej bolo znemožnené v konaní pred súdom prvej inštancie. Vzhľadom na rozsah navrhovaného dokazovania, ako aj rozsah medzi rodičmi sporných otázok týkajúcich sa plnenia povinnej školskej dochádzky maloletým dieťaťom, nie je účelné, aby toto dokazovanie bolo doplnené odvolacím súdom.

69. Vo vzťahu k v poradí druhému výroku rozsudku okresného súdu odvolací súd konštatuje nedostatočnosť odôvodnenia, pretože súd prvej inštancie sa v ňom nevysporiadal s otázkou, prečo považoval za najlepší záujem maloletého dieťaťa, aby od 01.09.2025 nastúpilo na plnenie povinnej školskej dochádzky, a to aj s ohľadom na skutočnosť, že do rozhodnutia súdu maloletý prakticky neabsolvoval predprimárne vzdelávanie v materskej škole. Okresný súd nezodpovedal otázku sociálnej pripravenosti maloletého na nástup do kolektívu základnej školy a nevyjadril ani dôvod, pre ktorý považoval práve Základnú školu, I. XXX/XX, E. F., za najvhodnejšiu voľbu základnej školy pre maloleté dieťa. Pokiaľ v tejto súvislosti v odseku 38. odôvodnenia rozsudku okresný súd len stroho konštatoval, že matka nevyjadrila konkrétne výhrady voči uvedenej škole, tak odvolací súd opakovane uvádza, že za týmto účelom nebol matke zo strany okresného súdu poskytnutý dostatočný priestor na predloženie riadneho vyjadrenia, keďže konanie na súde prvej inštancie, prakticky skoro až do skončenia posledného pojednávania, na ktorom došlo k vyhláseniu rozsudku okresného súdu, sa týkalo výlučne otázky formy navštevovania materskej školy v školskom roku 2024/2025. Matka tak možnosť vyjadriť sa k otázke navštevovania základnej školy maloletým dieťaťom v školskom roku 2025/2026 mala až v odvolacom konaní, v rámci ktorej nielenže namietala výber školy zo strany otca, ale aj samotnú vhodnosť a pripravenosť maloletého dieťaťa na plnenie povinnej školskej dochádzky v tomto školskom roku.

70. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd v poradí druhý výrok rozsudku okresného súdu podľa § 389 písm. a), b) a c) CSP zrušil a vec v tejto časti mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v zmysle § 391 ods. 1 CSP.

71. V ďalšom konaní okresný súd posúdi, či boli splnené procesné podmienky pre konanie o nahradení súhlasu matky s plnením povinnej školskej dochádzky maloletého dieťaťa v školskom roku 2025/2026 v Základnej škole, I. XXX/XX, E. F., formou prezenčného vyučovania, vrátane existencie riadneho návrhu, resp. riadne formulovanej zmeny pôvodného návrhu otca. Ak dospeje k záveru, že takýto návrh bol podaný, je na mieste postup podľa § 28 CMP, v závislosti od výsledku ktorého zvolí ďalší postup. V prípade, postupu podľa § 28 ods. 1 CMP bude úlohou okresného súdu vykonať dostatočné dokazovanie, posúdiť a ustáliť všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ako aj kolíznym opatrovníkom v súvislosti s týmto predmetom konania, a to aj vo vyjadreniach doručených v odvolacom konaní, úplne zistený skutočný stav vecí posúdiť a vo veci opätovne rozhodnúť a svoje rozhodnutie náležite zdôvodniť.

72. Podľa ust. § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

73. Podľa ust. § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

74. Vo vzťahu k tretiemu výroku rozsudku krajského súdu, ktorým návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, sa poukazuje na nižšie citovanú právnu úpravu.

75. Podľa § 362 CMP o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý bol podaný v priebehu odvolacieho konania, je príslušný rozhodnúť odvolací súd. Odvolací súd môže neodkladné opatrenie nariadiť aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu.

76. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

77. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

78. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

79. Podľa § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia účastníkov a bez nariadenia pojednávania.

80. Z dikcie Civilného sporového poriadku, a to ust. § 325 a nasl. je zrejmé, že o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhoduje súd prvej inštancie. S poukazom na § 2 ods. 1 CMP predstavuje § 362 CMP výnimku z tejto všeobecnej úpravy, kedy o návrhu podanom v priebehu odvolacieho konania je príslušný rozhodnúť odvolací súd (porovnaj aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Ndc/14/2016 zo dňa 12. 01. 2017).

81. Odvolací súd vo všeobecnosti uvádza, že neodkladné opatrenie je procesným prostriedkom, ktorý slúži na poskytnutie rýchlej, efektívnej, ale len dočasnej úpravy vzťahov medzi účastníkmi konania. Ide o opatrenie, ktoré právne vzťahy medzi účastníkmi nerieši definitívne a malo by byť považované za výnimočné. Neodkladné opatrenie je procesným prostriedkom ochrany zjavne ohrozených práv maloletého dieťaťa do doby, kým nebude o nich rozhodnuté podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine. Neodkladným opatrením sa v krátkom čase, bez realizácie dokazovania, realizuje v zásade dočasná, nie trvalá úprava vzťahov účastníkov, na nevyhnutnú dobu a iba v nevyhnutnej miere. Rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení nepredstavuje rozhodnutie vo veci samej, ale jedná sa zásadne o rozhodnutie súdu v určitom štádiu konania vo veci samej (aktuálne v odvolacom konaní) a nemôže nahrádzať rozhodnutie vo veci samej, ktoré nasleduje po riadne vykonanom dokazovaní.

82. Odvolací súd zdôrazňuje, že neodkladné opatrenie je možno vydať za predpokladu, že sa jedná o stav, kedy vec neznesie odklad a kedy je potrebný okamžitý zásah. Podmienkou nariadenia

neodkladného opatrenia je teda existencia naliehavej potreby zásahu súdu do pomerov účastníkov, pričom v konaní starostlivosti o maloleté dieťa sa kladie dôraz na najlepší záujem dieťaťa. Posúdenie, či a kedy je daná naliehavá potreba bezodkladnej úpravy pomerov, je ponechané na úvahe súdu. Jedná sa vždy o výnimočné opatrenie ktoré prichádza do úvahy ako ultima ratio (posledné možné riešenie), ak si to vyžaduje ochrana jeho života alebo zdravia alebo ak je ohrozený iný dôležitý záujem maloletého dieťaťa a ktorým súd nenahrádza rozhodnutie vo veci samej (jeho úlohou je len dočasná úprava pomerov), a ktoré zároveň neslúži ako prostriedok na urýchlenie súdneho konania.

83. Po zvážení skutkových okolností vyplývajúcich z obsahu spisu dospel odvolací súd k záveru, že v prejednávacom prípade neboli splnené zákonné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia v súlade s návrhom matky maloletého dieťaťa. Odvolací súd zastáva názor, že v režime rozhodovania o neodkladnom opatrení, teda v konaní, v ktorom sa dokazovanie nevykonáva, nie je možné len na základe tvrdení iba jedného z rodičov maloletého dieťaťa, ako účastníka konania, rozhodnúť o tak podstatnej veci maloletého dieťaťa sa týkajúcej, akou je nahradenie súhlasu druhého rodiča s povolením pokračovania maloletého dieťaťa v predprimárnom vzdelávaní. Takéto rozhodnutie má totiž charakter konečného, teda trvalého rozhodnutia, ktoré súd v zásade prijíma v konaní vo veci samej, po vykonaní riadneho dokazovania, t.j. že všetci účastníci konania, vrátane kolízneho opatrovníka ako zástupcu maloletého dieťaťa, mali právo sa k takémuto návrhu dostatočne vyjadriť, predložiť alebo označiť dôkazy na preukázanie vlastných tvrdení, ako aj mali právo vyjadriť sa k v konaní vykonanému dokazovaniu a uskutočniť záverečné - zhrňujúce vyjadrenie k vykonaným dôkazom, zistenému skutkovému/ skutočnému stavu veci a jeho právnomu posúdeniu.

84. Osobitne v situácii, kedy boli v danej veci odvolacím súdom zistené zákonné dôvody pre zrušenie v poradí druhého výroku rozsudku súdu prvej inštancie, spočívajúce (aj) v takom procesnom pochybení, že matke a kolízному opatrovníkovi nebol zo strany okresného súdu ponechaný dostatočný priestor na zaujatie riadneho stanoviska vo vzťahu k časti konania týkajúcej sa nahradenia súhlasu matky s plnením povinnej školskej dochádzky maloletým dieťaťom školskom roku 2025/2026, na predkladanie vlastných tvrdení, návrhov alebo dôkazov, pričom bolo zo strany odvolacieho súdu konštatované, že takýmto nesprávnym procesným postupom jej okresný súd znemožnil uplatnenie procesných práv v takej miere, ktorá predstavuje porušenie práva na spravodlivý proces, nie je prípustné, aby takýto stav bol nastolený nariadením neodkladného opatrenia, obsah ktorého by zodpovedal konečnému – meritórnemu rozhodnutiu veci, a ktoré by malo byť vydané v riadnom konaní (za dodržania vyšetrovacej zásady), nakoľko by tým došlo k faktickému upretiu príslušných procesných práv účastníkov konania, a to otca maloletého dieťaťa a maloletého dieťaťa, záujmy ktorého v konaní háji a vyjadruje kolízny opatrovník.

85. V danom prípade nejde o ohrozenie života, resp. zdravia maloletého dieťaťa, preto z tohto pohľadu nebola splnená potreba bezodkladnosti úpravy pomerov účastníkov matkou navrhovaným spôsobom. Odvolací súd citlivo vníma potrebu urýchleného riešenia otázky vzdelávania maloletého dieťaťa v školskom roku 2025/2026, keďže o niekoľko dní (01. septembra) má začať nový školský rok, maloletý je prijatý na primárne vzdelávanie v ZŠ D. (obaja rodičia so zápisom súhlasili), avšak matkou bolo požiadané o pokračovanie v plnení jeho predprimárneho vzdelávania, s čím nesúhlasil otec. Samotná krátkosť času, ktorý zostáva na vyriešenie nezhody rodičov v tejto otázke, však nemôže mať za následok, že by odvolací súd o tejto otázke s definitívnou platnosťou rozhodoval „len“ neodkladným opatrením, teda bez vykonania riadneho dokazovania a dodržania všetkých procesných práv ostatných účastníkov konania v civilnom mimosporovom konaní. S ohľadom na existujúci odlišný postoj rodičov na matkou nastolenú otázku a na v konaní pred súdom prvej inštancie doposiaľ vykonané dokazovanie, na jednej strane svedčiace o dostatočnej rozumovej a kognitívnej vyspelosti maloletého dieťaťa a oproti tomu stojacich dôkazných prostriedkov svedčiacich inému názoru (opaku), tak je tieto dôkazy nevyhnutné dôsledne posúdiť a vyhodnotiť, čo však nie je možné v štádiu konania o nariadenie neodkladného opatrenia. Odvolací súd k otázke pokračovania maloletého dieťaťa s plnením predprimárneho vzdelávania nedisponuje dostatkom relevantných informácií na to, aby o tak dôležitej veci rozhodol neodkladným opatrením a nebol to ani súd prvej inštancie, aj z ktorého dôvodu došlo týmto rozsudkom k zrušeniu v poradí druhého výroku rozsudku okresného súdu. Práve s ohľadom na najlepší záujem maloletého dieťaťa, ktorý je súd pri svojej rozhodovacej činnosti povinný zisťovať a starostlivo vyhodnocovať a o ktorý svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia opiera aj matka maloletého s dôrazom na potrebu citlivého a dôsledného zváženia, vyhodnotenia otázky ďalšieho spôsobu vzdelávania maloletého A., je potrebné k tejto otázke úplne zistiť všetky relevantné okolnosti

danej veci, teda až po riadne vykonanom dokazovaní, vysporiadaní sa so stanoviskami oboch rodičov a ich zdôvodnením, ako odporúčaním kolízneho opatrovníka, a po zhodnotení výsledkov dokazovania je možné rozhodnúť, k čomu v „zrychlenom konaní“ o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podaného v rámci odvolacieho konania nebol priestor.

86. Vzhľadom na uvedené preto odvolací súd návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

87. O trovách konania spojených s konaním o nariadenie neodkladného opatrenia v odvolacom konaní odvolací súd nerozhodoval, keďže toto patrí až konečnému rozhodnutiu (§ 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu o právnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.